

DOLLFUSS JE BAJE SKLENIL S HITLERJEM PREMIRJE

HITLER ZATRUJE, DA SE NE SME VKLONITI FRANCIJI, KER BI IZBRUHNILA VSTAJA V NEMČIJI

Francija bo dovela Nemčiji "zmerno" oborožitev. — Doumerguejev kabinet je nazadnje po dolgotrajnem obotavljanju začel uvaževati Hitlerjev izgovor. — Na Dunaju je zopet eksplodiralo nekaj bomb. — Po nekaterih podeželskih krajih Avstrije vihrajo nazijske zastave.

DUNAJ, Avstrija, 1. marca. — Po Dunaju so razširjene nepotrjene, toda vztrajne govorice, da je Dollfussova vlada sklenila premirje z nazijski.

Podlago za te govorice tvori vladna odredba, po kateri so bili heimwehrovci odpoklicani od nemške meje; kamor so bili poslani, da preprečijo nameravani nazijski vpad v Avstrijo.

Nek zastopnik nazijscev je časnikarskim poročevalcem zaupno povedal, da je bil Habichtov ultimatum, v katerem je zahteval tekom enega tedna nemško rešitev avstrijskega položaja, podaljšán še za en teden. Habicht je Dollfussu zagrozil, da bodo nazijski strmoglavili njegovo vlado, ako se ne sporezumi z nazijski.

DUNAJ, Avstrija, 1. marca. — Na Dunaju je razpočilo šest bomb in po nekaterih krajih na deželi so bile razobešene nazijske zastave, toda Habichtov ultimatum je potekel primeroma mirno.

Vendar pa je bilo prebivalstvo vsled prevažanja vojaštva zbegano, navzlic vladnemu zatrdilu, da ni pri tem nikake važnosti in nevarnosti.

Vseučiliščniki so šli k predavanjem kot navadno. Po ulicah se ljudje niso zbirali. Vlada je bila na delu, da popravi škodo, katero so povzročili boji med heimwehrovci in socijalisti.

Dunajsko časopisje obširno razpravlja o pisanju inozemskega časopisja glede obnove avstrijske monarhije.

PARIZ, Francija, 1. marca. — Ministrski predsednik Gaston Doumergue se je sprijaznil z mislijo, da Francija ustreže zahtevi kanclerja Hitlerja za "zmerno" oborožitev Nemčije. To bi Francija dovolila s pogodbo, po kateri bi Francija obdržala svojo dšedanje močno armado. S tem bi Francija imela odločno premoč, ako ne bi druge države sklenile, da se razorožijo.

Doumergue "mali vojni kabinet", ki je sestavljen iz vojnega ministra maršala Henrija Petaina, zrakoplovnega ministra generala Alberta Denaina in mornariškega ministra Francois Pietri, je sestavil nov obrambni načrt.

Sedan je potovanje angleškega mirovnega zastopnika stotnika Anthony Edena bo najbrž imelo za posledico ustmeni ali pismeni sporazum med državami glede orožja, vsled česar bo nadaljna razprava glede razorožitve odložena do jeseni.

Sedan je francosko stališče glede Nemčije je v nasprotju s stališčem bivšega francoskega zunanjega ministra Josepha Paul Boncourja, ki se je trdovratno upiral nemški oborožitvi.

Doumerguejev kabinet je sprejel Hitlerjev izgovor, da se mora Nemčija oborožiti, da se morejo tovarne uspešno boriti proti brezposelnosti in da ne more razpustiti nazijskih napadalnih čet, ako noče, da se obrnejo proti njemu. V tem slučaju bi prišlo v Nemčiji do državljanske vojne.

Vlada bo takoj zahtevala zgradbo nove križarke s 26,000 tonami, da se postavi nasproti nemškim križarkam po 10,000 ton. Poleg tega bo tudi vlada zahtevala dva submarina in eno torpedovko.

Maršal Petain in general Denain sta predložila poslanski zbornici načrt za moderniziranje in ojačanje vojske in zračne sile. Petain je predlagal, da vlada poveča svojo zalogo municije in raznega drugega vojnega materijala.

Roosevelt bo sam posegel v NRA debato

DEBATA GLEDE ZRAČNE POŠTE

Sen. Robinson dolži predsednika, da je kriv smrti letalcev. — Drugi senatorji pa zagovarjajo predsednika.

Washington, D. C., 1. marca. — V senatu je prišlo do viharnih spopadov med senatorji, ko je republikanski senator Robinson iz Indiane postavil pred vrata vlade vso odgovornost za smrtne slučajev, ki so se dogodili od časa, odkar je vojaški letalski zbor prevzel prevoz zračne pošte.

Predsednik Združenih držav, — je zakričal Robinson, — je te poštne letalce poslal na smrt!

Komaj pa je izgovoril te besede, je več senatorjev skočilo na noge.

Senator govori o teh smrtih slučajev — katere je treba po vsej pravici obžalovati — kot o umorih in izjavlja, da jih ni mogoče opravičiti. — ga je zavrnil demokratični senator McKellar iz Tennessee. — Ali ne velja ravno isto o velikem potniškem aeroplanu, ki se je pred nekaj dnevi v strašnem vremenu razbil v Rocky Mountains? Osem ljudi je bilo ubitih; več kot je letalnih zbor imel izgub. Predsednik je napravil povsem postaven korak. Bila je njegova dolžnost, da je kot prvi uradnik dežele ravno tako naredil, kakor je bilo treba narediti in je za to odgovoren.

Predno pa je prepil požel, so se za Robinsona postavili drugi republikanski senatorji Dickinson iz Iowe, Fess iz Ohio in Reed iz Pennsylvania. MacKellar pa je dobil oporo pri senatorjih McCarran iz Nevade, Tydings iz Marylanda in Black iz Alabame.

Black je bil predsednik senatske preiskovalnega odbora, ki je po preiskavi predlagal predsedniku Rooseveltu, da prekine pogodbe s privatnimi družbami za prevažanje zračne pošte.

Na drugi strani kapitola pa so narodni zastopniki razpravljali o novem načrtu glede zračne pošte. Iz marsikaterih okoliščin je mogoče sklepati, da bodo nekatere družbe zopet dobile vladno pogodbo za prevoz zračne pošte.

GOEBBELS POZIVA ČASOPISJE

Berlin, Nemčija, 1. marca. — Nemški minister za propagando in prosveto dr. Joseph Goebbels je pozival v Berlinu zbrane poročevalce inozemskih časopisov, da delujejo za boljše razumevanje nove Nemčije v tujini.

Pri sprejemu je bilo navzočih mnogo zastopnikov vlade in diplomatičnega zbora. V svojem pozdravnem govoru je Goebbels primerjal inozemskih časopisov, da delujejo za boljše razumevanje nove Nemčije v tujini.

Z novo Nemčija ni mogoče opraviti samo z miganjem ram, — je rekel Goebbels. — Razvoji zadnjega leta so dokazali, da so bile dinamične sile duha in srea močnejše, kot pa sile same inteligence. Nova Nemčija, je postala tako naglo dejstvo, da se je zunanji svet mogel komaj razvedriti vsled presenečenja. Pri vsem tem pa pri-

BRATA STA OBTOŽENA ROPA IN UMORA

Brata Merton in Irving Millen sta oropala banko. — Ubila sta bila dva policista. — Mertonova žena je izpovedala.

Needham, Mass., 1. marca. — Velika porota Norfolk okraja je dvignila obdolžbo umora dveh policistov proti bratom Merton in Irving Millen, ki sta stara 24, oz. 19 let in proti 24 let staremu Abrahamu Faberju. Obenem so tudi obdolženi, da so oropali Needham Trust Company.

Millenova brata in Mertonova žena Norma Brighton Millen so bili aretirani v New Yorku, Faber pa v Bostonu. Norma Millen, ki je hči uglednega protestantskega pastora in ki je zelo izobražena, je nastopila proti svoji mu možu in tovarišem kot državna priča in si je s tem rešila življenje in morebiti celo prostost, kajti porota proti njej ni dvignila nikake obtožbe in je bila samo kot priča postavljena pod varščino \$1000. Navzlic temu, da Norma zagotavlja svojo ljubezen do Mortona, s katerim je pobegnila v oktobru in se je z njim poročila, je prostovoljno nastopila kot glavna priča.

Vsi trije so obdolženi, da so ob priliki roba Needham Trust Company povzročili smrt policistov Forbes McLeod in Franka O. Haddock. Pri tem sta bila tudi ranjena bančni stražnik Walter Bartholomew in nek drug mož.

Faber, ki je priznal svojo krivdo, se nahaja v policijskih zaporih. Millenova brata pa se nahajata še v New Yorku in bosta v kratkem izročena državi Massachusetts.

Obenem s Faberjem se nahajata pod policijskim varstvom kot priči brata Saul in Morris Messner iz Brooklyna. Oba sta bila prijatelja Millenovih bratov.

Faber je tudi priznal, da je bil pri roparskem napadu na trgovino ubit trgovec Ernest W. Clarke v Fitchburgu, Mass.

SCARNICI OBDOJEN NA SMRT

Sholarie, N. Y., 1. marca. — L. Scarnici, ki je bil obdojen na električni stol vsled umora detektiva James A. Stevensa pri ropu Rensselaer County Bank and Trust Co. še vedno zatruje, da ni detektiva ustrelil. Scarnici bo moral umreti v tednu, ki se prične s 15. aprilom.

Poleg tega je Scarnici tudi obdolžen, da je bil udeležen tudi pri odvedbi Johna J. O'Connella.

KRALJ BORIS V BERLINU

Berlin, Nemčija, 1. marca. — Bolgarski kralj Boris je prišel v Berlin, kjer namerava ostati dva dni. Tekom svojega bivanja bo imel konferenco s kanclerjem Hitlerjem in predsednikom Hindenburgom.

čjenja svet spoznavati, da je narodni socijalizem nov poskus premagati duševno, politično in gospodarsko krizo, kakršno je sploh kdaj poznala Evropa v svoji zgodovini.

Narodi sveta zahtevajo mir! Delujte tedaj z vlado nove Nemčije, da ta klie me bo izzvenel, ne da bi ga ljudje slišali.

RASPUTINOV FILM JE PRED SODIŠČEM

Kneinja Jussupova toži filmsko družbo. — Knez Jussupov pravi, da je sam umoril meniha Rasputina.

London, Anglija, 1. marca. — Pred londonskim sodiščem se je pričela obravnava zaradi senzacionalnega filma "Rasputin and the Empress", ki je ravno tako zanimiva kot film. Toda pri tej obravnavi ne igrajo glavnih vlog igralci, temveč osebe, ki so pred več leti bile v resnici udeležene pri tej tragediji: ruski knez Čegodijev Jussupov in njegova žena Irena.

Sodišče ima v rokah tožbo za odškodnino knejinje Jussupove proti ameriški filmski družbi Metro-Goldwin-Mayer v znesku dveh milijonov dolarjev. Knez in knejinja zatrjujejo v svoji tožbi, da predstavljajo umora meniha Rasputina, ki je dolgo vrsto let izvajal škodljiv vpliv na rusko carsko rodovino, ne odgovarja zgodovinski resnici in da je vsled napačnega predstavljanja žaljen značaj knejinje.

Pred napolneno sodniško dvorano je knez Jussupov prvič javno popisal tragični konec "temnega meniha". Med napeto tišino je Jussupov, povdarjajoč vsako besedo, rekel:

— Jaz sem ustrelil Rasputina. In s tem, kar sem storil, sem napravil dobro delo za svojo domovino.

Vzrok za umor Rasputina, ki se je tekem let povzdignil za spovednika carinje in je kot tak izvajal na skopo celo rusko plemstvo in celo na rusko najvišje poveljstvo, izvanredno veliki vpliv, je bil v tem, ker je Rasputin sam priznal, da je bil plačan od nemške vlade in da namerava strmoglaviti ruski carski prestol.

Branitelj filmske družbe Sir William Jowitt je skušal ovreči Jussupova trditev, da je ustrelil Rasputina ter je zatrdil, da je v trenutku, ko je Jussupov s strelom ranil Rasputina, prišel v sobo liberalni poslanec dume Vladimir Puriševič, ki je na bežečega in ranjenega Rasputina oddal štiri strele, katerim je slednjič podlegel.

Na to je knez Jussupov odgovoril, da je najprej sam ustrelil Rasputina, nato pa ga je še z železno palico bil po glavi tako dolgo, da je izdihnil. Jussupov je rekel, da je Puriševič prej trikrat streljal na Rasputina, da pa tedaj še ni bil mrtev.

Knejinja Jussupova je hči velikega kneza Aleksandra, strica zadnjega carja Nikolaja.

OTO BO POROČIL ITALJANSKO PRINCESO

Pariz, Francija, 1. marca. — Avstrijski monarhisti se zavzemajo, da bi nadvojvoda Oto poročil najmlajšo hčer italijanskega kralja, princeso Marijo, da bi tem lažje prišel mladi nadvojvoda na avstrijski prestol.

Princesa, ki je zelo lepa, je stara 19 let, nadvojvoda Oto, ki je sin zadnjega avstrijskega cesarja Karola, pa je star 21 let.

PREDSEDNIK BO PRIHODNJI TEDEN POJASNIL SVOJE NAZORE

WASHINGTON, D. C., 1. marca. — Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da bo v ponedeljek predsednik Roosevelt sam posegel v debato o uspešnosti ali neuspešnosti NRA. Istočasno je delavski urad, čigar predsednik je senator Wagner iz New Yorka, naznanil, da je priporočil justičnemu uradu nastopiti proti Weirton Steel Company.

ANGLEŠKI BREZPOSELNI ZAVRNJENI

Poslanska zbornica je že drugič odklonila sprejem delegacije. — Delavski poslanec je zapustil zbornico.

London, Anglija, 1. marca. — Po daljši in burni debati je angleška poslanska zbornica že drugič odklonila prošnjo 2000 brezposelnih, da bi njihova delegacija predložila zbornici svoj protest proti novi nameravani odredbi glede oskrbe brezposelnih.

Po glasovanju je član levee delavske stranke John McGovern razjarjen zapustil zbornico in je ubogim delavcem, ki so pred zbornico v dežju in snegu čakali, sporočil, da je bila njihova zahteva zopet zavrnjena.

McGovernov predlog, da bi zbornica dovolila, da deputacija brezposelnih, ki si prišli v London iz vseh krajev Anglije, predloži svoje zahteve, je bil že dan poprej zavrnjen. Naslednji dan je McGovern zopet stavil isti predlog, toda predsednik poslanske zbornice ga je z ostrimi besedami zavrnil ter mu dal ukor zaradi njegovih neprimernih besed. Slednjič se je McGovern vdal v neizogibljivo ter je zapustil zbornico z besedami: "Ako mojim volilem vstop v zbornico ni dovoljen, potem nima nobenega pomena, da se ostanem tukaj".

Po vroči debati je poslanska zbornica po polnoči odobrila stališče ministrskega predsednika Ramsay MacDonlada, ki ni hotel sprejeti delegacije brezposelnih, češ, da jih vodijo uporne politične sile.

McGovern je postal znan, ko je v novembru pri otvoritvi parlamenta zaklical kralju Juriju v obraz, da obstoji kraljeva družina iz tolpe lenih zajedaleev.

MORILKA JE POTREBOVALA DENAR

Chicago, Ill., 28. februarja. — Podpredsednik City National Bank David M. Sweet je kot priča izpovedal, da je dr. Alice Wynekopp v novembru lanskega leta bila v veliki denarni zadregi.

Sweet je izpovedal, da je dr. Wynekopp prosila banko za posojilo \$6000 ter je kot varščino ponudila noto za mortgage v znesku \$9000. Ker zdravnica ni mogla dobiti potrebnega posojila, je hotela po amenuju državnega pravdnštva priti do denarja na ta način, da je umorila svojo sinah in dobila plačano njeno zavarovalnico v znesku \$5000.

To družbo je že včeraj ostro kritizirala Mrs. Gifford Pinchot, soproga governorja države Pennsylvania. Vsa prizadevanja delavskega urada, da bi se vršilo javno glasovanje med delavci te družbe, so ostala brezuspešna. Kompanija noče ničesar slišati o kaki strokovni organizaciji, pač pa vsiljuje svojim uslužbencom kompanijsko unijo.

Senator Wagner je vložil danes predlogo, čije svrha je, preprečiti kompanijam, da bi ustanovljale kompanijske unije. Odkar je NRA v veljavi, so se te unije zelo razširile. Člani takih organizacij so nesramno izkoriščani.

NRA je danes odredila naslednje: V vseh tovarnah, ki so podvržene pravilnikom, morajo biti javno nabiti seznami plač ter določbe glede delovnega časa. Omenjeno mora tudi biti, kje se lahko delavec pritoži, če družba ne ugodí njegovim zahtevam.

Med pričami, ki so bile danes javno zaslišane, je bil tudi John P. Frey, tajnik oaganizacije kovinarjev, ki je vključena v American Federation of Labor.

Zavzemal se je za 30-urni delovni teden.

EKSPLOZIJA PRI JOHNSTOWNU

Ob času eksplozije se je nahajalo v premogovniku sto premogarjev. — Dveh žrtev še ni bilo mogoče identificirati.

Johnstown, Pa., 1. marca. — Danes se je pripetila v Logan premogovniku pri Beaverdale eksplozija, ki je zahtevala štiri človeške žrtve. Mrtvi so bili: Andy Furnadel in John Bearieh ter dva premogarja, katerih še ni bilo mogoče identificirati.

Štirje premogarji so bili težko poškodovani.

V premogovniku se je ob času eksplozije nahajalo sto premogarjev, ki so bili pa že na poti proti izhodu, ker se je zamašil šaht, po katerem prihaja v premogovnik zrak. Osem premogarjev je skušalo šaht očistiti. V to svrhu so vrgli vanj več posod karbida, ki je pa nenadoma eksplodirala. Najbrž je prišel v dotiko z vodo.

Furnadelu je odtreslo glavo, njegovo truplo pa vrglo 150 čevljev daleč.

RADIO-KONCERT.

Slovence v Pittsburghu in okolici se s tem opozarja, da naravnajo svoje radio aparate na postajo WWSW ob ponedeljskih ob 2.45. Tedaj igra naš dobroznani harmonikar A. Moravec.

Varočite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za celoletno za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne prištevajo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

DOBROSRČNI NAROČNIKI

List ima vsakovrstne naročnike: dobre, lahkomisljane, točne in netočne, pa tudi dosti dobrasrčnih.

Vsi dobrasrčni so dobri in točni.

Ni dolgo tega, ko nam je pisala naročnica iz Brooklyn: —

— Tukaj Vam pošiljam šest dolarjev za celoletno naročnino, ki mi bo sredi marca potekla. Z listom sem prav zadovoljna. Jaz ga le redkokdaj dobim prva v roko. Najprej ga prečita sosed, kjer stamujem, pa tudi v bližnji okolici je precej slovenskih družin. Včas se kar spulijo zanj, posebno, kadar je v njem kakšna zanimiva novica iz domovine ali kaj posebnega iz naše naselbine. Jaz ga rada vsakemu posodim in me veseli, ker ga radi čitajo.

Naročnici damo ves kredit za njeno dobrasrčnost, toda mimogrede omenimo, da je njena dobrasrčnost nam v precejšnji škodo.

Rojakinja ni v svoji dobroti najbrž še nikdar pomislila, da jo "prijatelji", ki jim list posoja, v gotovem oziru izkoriščajo.

Šestih dolarjev, ki jih pošlje vsako leto za naročnino, gotovo ne pobere na cesti, ampak se mora precej truditi zanje, posebno v današnjih časih.

Ako posodi vsak dan list petim zastojkarjem, da prečtajo, kar je zanimivega v njem, bi ne bilo nič več kot pošteno, če bi dobila od vsakega na leto dolar, da bi se strošek za naročnino enakomerno porazdelil.

Nam sicer ni povedala, toda skoro bi rekli, da ne dobi od nikogar za svojo uslugo niti počenega groša.

Baš nasprotno: — še celo hudi in užaljeni so, če jim list vsak dan sproti točno ne posodi. Tako jih je razvabila s svojo dobrasrčnostjo.

Nihče naj ne misli, da so takšni zastojkarji reveži. V mnogo slučajih imajo več kot pa tisti, od katerega sčasoma že kar zahtevajo, da jim mora posojati list.

Kakor rečeno, je dobrasrčnost nad vse lepa krepost, ki je pa običajno dobrasrčnemu v škodo, v tem posebnem slučaju pa tudi nam — izdajateljem "Glasa Naroda" — ni v posebno korist.

Rečemo le nekaj: — Če bi bili vsi, ki naš list čitajo, tudi naročeni nanj, bi uprava brez posebnih žrtev in težav zmagovala sedanje hude čase.

Naročnikov nočemo zavajati v sebičnost, omenimo pa le to-le: — Če vas prosi list na posodo tak rojak, ki bi se lahko nanj naročil, mu enostavno recite: — Ako ga hoče čitati, ga naroči, kot sem ga jaz.

Če mu je res kaj zanj, ga bo naročil.

Š tem bo nam precej pomagal, dočim boste vi sami gospodar tistega, kar sami plačate.

Še en primer: — V neki mali slovenski naselbini ima list precej naročnikov, ki so pa skoro vsi dolžni naročnino. Skupni dolg znaša približno sto dolarjev. Z malimi izjemami se na opomine sploh niso hoteli odzvati. Najbrž so si mislili: — Zakaj bi odgovarjali na opomine, čemu bi poravnali dolg, ker lahko čitamo "Glas Naroda" v Slovenski Čitalnici", katera ga dobiva brezplačno.

Taka taktika je sicer prijetna, nikakor pa ni poštena in "fair".

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Knjige Vodnikove Družbe

lahko že SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročnino, ki znaša SAMO — \$1.—, lahko pošljete nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti.

Ako čakate tako dolgo, da knjige izidejo, morate plačati zanje \$1.35.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street, New York, N. Y.

Dopisi.

Ambridge, Pa.

Ker sem dobil opomin za naročnino, moram teraj malo pohiteti, da se mi list ne vstavi.

Da se pa ne pozabi, odkod smo doma in kakšne so naše delavske razmere, moram nekoliko omeniti naše dobron.

Delamo ne posebno dobro. Nekateri delajo po 40 ur, nekateri 46, nekateri 28, nekateri pa skoraj nič. Bridge Works obratujejo po 4½ ure na dan po 5 dni v tednu, druge tovarne pa malo bolj. Upamo, da se bo tudi z gorkim vremenom delo malo izboljšalo, saj pravijo, da človek tudi nekaj časa od upanja živi.

Vreme je pri nas tudi kakor drugod: nekaj časa smo imeli jako hudo zimo, pa mislim, da bo sv. Matija kaj pobojšal. Drugih posebnosti pa tako ni.

Tukaj vam pošiljam zopet naročnino za pol leta.

Želim vam mnogo uspeha in dosti novih naročnikov. Petu Zgagi tudi želim vse dobro in da se ne bo preveč strašil žensk. Le korajžlo, Peter, pa še kakšno dobro priljži izpod pazduhe.

Fred Ogulin.

Charleston, W. Va.

Tukaj vam pošiljam ček za nadalje leto in prosim, da mi pošljete tudi Koledar in knjižico, "Kako se postane ameriški državljan".

Pri nas ni kaj novega in imamo se dobro, samo zima nam ni tako naklonjena kot prejšnja leta. Snega imamo vedno za sproti, ko prvi skopni, je že drug za njim, tako da ga je vedno za strah! Upajmo pa, da ne bo več dolgo, ko nam zavejejo tople sapice od juga in se naseli v dušo in srce zaželjena pomlad.

Vas ujudno pozdravlja

Frank Kawsek, naročnik.

Pike, N. H.

Poslani Slovensko Ameriški Koledar sem sprejel in ga prečital. Letošnji Koledar obsega res veliko zanimivih spisov, med katerimi so posebno zanimivi Franka Troha, o "Strahovih in duhovih", ki jih je doživel deloma sam, deloma pa jih je povzel iz pripovedi drugih.

Rojaki, naročite ga, ne bo vam žal, ker 50c so vredni samo Trohovi spisi.

Gozdarskega dela je letošnje zimo v tej okolici še precej, le delavska meza je premajhna v oziru na cene obleke in drugih potrebščin.

Tukaj ni stalne slovenske naselbine in tudi kulturnih društev ter društev podpornih organizacij.

Nahajamo se le začasni gozdarji, ki hodimo za delom od kraja do kraja, nosijo kovčke na hrbtu. In kot taki smo bili letošnje poletje prevezli "job" od Parker Yunk, Lincoln, N. H. Prvotno so prevzeli "job" trije, pozneje smo pa pristopili še trije, da nas je bilo šest.

Ker nismo razpolagali z zadostnimi lastnimi sredstvi za nabavo petrebnega orodja in konjev, nam je družba kreditirala gozdarsko orodje proti mali odškodnini za obrabo in dala konje, te pa le proti plačilu, dolar na dan — nedelja izvzeta — in proti obveznosti za eventualno poškodbo.

Opravila pri prevzetemu "jobu" smo si določili vsak po svoji lastni volji, sledeči: Anton Knaus, poslovođa in timster; Anton Svačnik, timster in krmač konjev; Anton Knaus (b), žagar in jutranji kuh; Frank More, žagar in opoldanski kuh; Rudolf Miklič, žagar in večerni kuh; Anton Poje, žagar.

Tako smo imeli pri prevzetemu "jobu" po dva častna tielna vsi razun enega, ki se je izkazal kot pomožni kuh nesposoben za kuhanje najnavadnejših koruznih žgancev.

Da bi ceneje shajali, smo se pečali. Kakor zgoraj označeno, je bil večerni kuh R. M., kateri ima za kuhanje koruznih žgancev in kave, dolgoletno prakso še kot mladene v starem kraju; opoldanski kuh je bil F. M., kateri ima za kuhanje boljših vrst jstvin dolgoletno izobrazbo iz raznih gozdarskih kamp; jutranji kuh pa je bila moja malenkost.

Tako smo delo započeli v zadovoljnosti in v največji skupni slogi. Delali smo marljivo in z "jobom" gospodarili tako uzorno, da nas je superintendent Adam večkrat pohvalil, da smo vrli delavci. Kmalu pa je nastal med prvotnimi tremi hud prepir vsled sebičnosti in nadvlade posameznikov, da je bilo nezno. Samo posebi je pa uveljavno že začeti dejstva, ker smo bili za poškodbo konjev in orodja odgovorni po enaki meri vsi, da ni mogla sebičnosti in nadvlade posameznikov napraviti posebne vloge.

Nekaj časa sem bil nevtralen v tem neznoem boju. Videč pa, da temu ne bo kraja ne konca, in da se nadvlada dotika tudi mene, sem poteknil z večino, in kocka je padla! Obvestili smo družbo, katera nam je "job" dala, da v vednem prepiru ne moremo več skupno delati, in jo zaprosili, da razreši vozi prevzetega "joba" in nam "job" odvzame.

In kaj se je zgodilo v tem obupnem boju nekaterih? Že takoj naslednji dan, ravno ko smo se sukali zuna v gozdu okrog koruznih žgancev, — ki so se radi neestrpnosti in prepira razmetavali po tleh, — šunke in čaja, je prišel superintendent Adam v našo sredo, in videč ravnanje z nedolžnimi žganci, je izjavil, da je to nedostojno.

Hotel nas pomiriti in spor med nami poravnati, da bi obdržali delo, če že ne vsi, vsaj štirje ali pet, in delali naprej, mu ni uspelo. In končno je odločil plebiscit. Glasovali smo štirje ali pet proti enemu, da se delo opusti, in zmaga je bila naša!

No, pa izročitev "joba" ni bila težka, kajti od nič ti nikdo niesar vzeti ne more. Popisali smo inventar in je družba prevzela svoje, mi pa smo šli s trebulhom za kruhom, pa ne vsi. Oni, ki smo smatrali tukajšnje razmere za ugodne, smo ostali tukaj in delamo za isto družbo na dan; oni, ki so smatrali v takih razmerah tla za prevroča, so odšli takoj. Dva, ki sta smatrala delavske razmere drugje ugodnejše, sta odšla nekoliko pozneje. Tako smo ostali od naše propadle družbe še trije tukaj in delamo na dan z odgovornostjo samo za svojo lastno kožo!

Toliko v pojasnilo onim, ki morajo misliti, da smo "job" pustili zaradi nesposobnosti!

Jura, B. C., Canada.

Kar se tiče delavskih razmer, tukaj ni tako slabo. Kar poznam Slovencev, delamo vsi po šest dni na teden. Seveda, plače so nam znižali za 15%, ali proti današnjim mizernim časom že se gre. Uslužben sem na progi C. P. R. že deset let in še vedno počam, tako da bi se Petru Zgagi priporočil za eno Marjanco, katere večkrat predstavlja v svoji koloni. Le tako naprej, Peter!

Pozdravljam vse čitatelje Glas Naroda!

Joe Vizjak.

VELIKANOČ V DOMOVINI.

Canard Line obvešča vse one rojake po Ameriki, ki nameravajo obiskati letos staro domovino, naj se pripravijo za velikonočni izlet, kateri se vrši na parniku "Berengaria". Parnik odpelje dne 21. marca iz New Yorka.

Izlet bo osebno vodil Mr. S. M. Vukovich, ki se je pred kratkim vrnil po parletnem bivanju v Evropi v to deželo.

Mr. Vukovich je znan tisočerm našim ljudem v tej deželi, dobro pozna današnje razmere v Evropi in potnikom na razpolago s prvovrstnimi tozadevnimi informacijami. Čekiraj jim bo prtljago da tja, kamor so namenjeni, skrbel za njihove listine in jih oprostil vseh skrbi.

Parnik "Berengaria" je poseben pripravljen za potnike tretjega razreda. Udobne, dobro ventilirane kabine, v katerih je prostora za dve, tri ali štiri osebe. Široki krovi za igre in vežbanje. V lepo okrašeni javnih prostorih imate vsi domačo udobnost.

Ekspresni vlaki v Cherbourg vam jamčijo hitro in pripravno zvezo do kraja, kamor ste namenjeni v stari domovini.

Kdor hoče preživeti velikonočne praznike v krogu svojih dragih, naj si že sedaj zjamči prostor.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO \$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK CITY

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir 100
" \$ 5.05	Din. 200	" \$ 17.90	Lir 200
" \$ 7.35	Din. 300	" \$ 44.—	Lir 500
" \$11.95	Din. 500	" \$ 87.50	Lir 1000
" \$23.25	Din. 1000	" \$174.—	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJIH

Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" \$10.00	" \$10.85
" \$15.00	" \$16.—
" \$20.00	" \$21.—
" \$30.00	" \$31.25
" \$50.00	" \$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO N A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Zopet je zadela avtomobilska nesreča eno izmed clevelandskih družin zahtevala mado žitljenje mladeniča v starosti med 23. in 24. letom. Šele 26. februarja dopoldne je izvedela družina Anton in Mary Krampelj da se nahaja truplo njih sina v mestni mrtvašnici kamor je bilo prepeljano zgodaj v nedeljo jutraj ko je bilo najdeno na St. Clair Ave. in Addison Rd. Očividno je bil mladenič zadet od avtomobila, ko se je vračal domov, voznik pa je po nesreči pobegnil brez sledu. Ko so ga našli je bil mrtev ter je bilo truplo prepeljano v mrtvašnico, kjer je ostalo dokler niso zanj zvedeli starši in sorodniki.

Pokojni je bil rojen v Clevelandu, ter je hodil v farno šolo sv. Vida, potem pa ko se je družina preselila v Enclid, O., je nadaljeval v šoli v Noble, O. Zadnje čase je delal kot učen modlar v Johnson Jennings Co., na Addison Rd. Bil je poznan z družino Frank Klaus, ki biva na Addison Rd., kjer se je odzval na povabilo v soboto večer na večerjo, in smrtne nesreče ga je dohitela ko se je vračal domov. Njegov oče je doma iz vasi Tomažin, fara Reba, njegova mati pa iz vasi Vrzlečec pri Vrhniki.

V Pueblo, Colo. je bilo aretiranih več oseb, ki so osumljene umora ženske Edith Noland, katera je bila ustreljena pred vrati svojega stanovanja. Med aretiranimi osumljenici je tudi Louis Pappež, doma iz Suhe Krajine. Do zdaj se niso mogli nikomur dokazati krivde.

Iz Slovenije.

Tragedija starega mojstra.

14. februarja okrog poldne so ljudje ob bregu Save blizu Stirmovega kopališča ugledali neznanega utopljenca. Poklicali so orožnike in potegnili truplo na suho. Bil je to že starejši moški, ki se mu je videlo, da je bil v vodi že nekaj ur. Orožniki so preiskali obliko in našli razne spise in ugotovili identiteto. Pokuje je 72letni čevljski mojster Jože Breškvar iz Ljubljane. Truplo so pozneje naložili na voz in ga prepeljali v mrtvašnico na Stožicah.

Ne gre za nesrečo, marveč za samomor iz obupa.

Zasledovana nasilnika.

Bivši kovaški pomočnik Jernej Falež, star 28 let, doma iz Spodnje Poljske, je te dni zveril nad neko služkinjo iz Oguljenke nasilno dejanje in jo telesno poškodoval. Istega večera je hotel storiti silo tudi njeni sestanovalki, kar pa se mu ni posrečilo. Zaradi tega jo je pretepal in ji dalje časa ovrnil osebno svobodo. Potem je pobegnil. Oblasti zasledujejo Mirslava Blažiča, doma iz Siska, ki je oskrnil te dni neko 13-letno deklico iz okolice Maribora ter jo okužil. Tudi Blažič je pobegnil in se skriva nekje na Pohorju.

Peter Zgaga

O RADOVEDNOSTI.

Nič ne rečem, tudi moški smo radovedni, toda ne tako kakor ženske. Moška radovednost se omejuje na posebne stvari oziroma predmete, dočim ženska radovednost uobene meje ne pozna.

Ne bom rekel, da so vse ženske enako radovedne. Dobe se tudi časte izjeme, ki so zares časte, zato ker jih je malo. Mi moški se zanimamo bolj za splošne stvari, dočim ženske vse prav pride, kar draži njeno radovednost. Dozdaj še nisem slišal, da bi bil kak moški radoveden, kako se bo njegov tovariš za nedeljo ali za veselico oblekel. Pa kaj! Niti za ženske obleke se ne zanimamo, kaj šele za moške. Ta predpust sem govoril z neštetimi rojakinjami ter prebil precej časa v njihovi družbi, toda vrag naj nam vzame, če le za eno vem, kakšno obleko je imela na sebi.

Včas se navdušujem za katero, kako da je lepa, prijazna in ljubezniva. Ko povam, da sva par ur presedela v prijetnem pogovoru, me nenadoma vpraša ta ali oni: — No, kako je bila pa oblečena!

Mislim in mislim, napenjam možgane in spomin, odgovoriti pa za ves svet ne morem. To je menda zadosten dokaz, da moški nismo radovedni in da nimamo za to lastnost absolutno nobenega talenta.

Ženske so drugačne. Ne zanimajo se samo za obleke svojih tovarišic in za možje svojih znank in prijateljic — vsaka, še tako brezpomembna stvar je sočen pašnik, na katerem se s pridom pase njihova radovednost.

Vse jih zanima, v vsaki stvari hočejo imeti svoj nos. Kaj se hoče, je pač taka njihova natura.

V podkrepitev svoje trditve naj vam navedem sledeči primer: V bloku, kjer prebivam, živi v hiši preko ceste družina sestojeca iz moža, žene ter sedmih ali osmih otrok. Gospodinja, ki v takem domu gospodinja, ima čez glavo delala. Tudi moja sosedka ga ima, a navzlic temu ji ostane še dovolj časa, da zadosti svoji strasti, ženski radovednosti.

Lansko poletje so mi pripeljali pet ton premoga. En sam nosač ga je znosil v veliki prteni vreči z voza v klet. Ker je razdalja precejšnja, je težavno delo skoro dve uri trajalo. Bilo je okoli šestih zvečer, ko gospodinja, posebno tiste, ki imajo velike družine, pripravljajo večerjo. Nosač in voznik sta se odpeljala s praznim trukom, jaz sem pa šel v klet pogledat in preeniti, če bo dovolj premoga za zimsko gorkoto. Velik kup ga je bil, toda od leta do leta pozabljam, in zdelo se mi je, da je bil lani še večji. — Kar je je — sem si mislil, premalo časa imam in premajhno vago, da bi se prepiral, če ga je res natančno deset tisoč funtov.

Ko sedim zvečer pred hišo, je bila ko pri meni zgovorna sosedka.

— Danes si pa kolen dobil, kaj ne?

— Ja.

— Saj je res bolj prav, če se človek že poleti za zimo preskrbi. Pet ton, kaj?

— Ja, za pet ton sem plačal, pa se ga ni malo zdi.

— Nič malo, pač pa dobro mero so to ga dali.

Ko jo zavrnem, da ni videla kupa v kleti in da torej ne ve, koliko ga je, mi v največje začudenje pojasni: — Priten koš, v katerem ga je dedec nosil, drži natančno sto funtov. Če bi nesil stokrat, bi ga bilo pet ton. Nesel je pa stotrikrat. Torej so ti ga dali tri bušlje za dobro mero. Ves čas sem sedela pri oknu in natančno štela.

Njene besede so me zelo osupnile. Lepo je skrbeti za blagor svojega bližnjega, toda baba bi imela gotovo večje zaslužnje pri Bogu, ko bi taras, ko se je zanimala, če bom jaz opeljarjen ali ne, kuhala večerjo svojemu možu in svojim osmim otrokom.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Knjige Vodnikove Družbe

lahko že SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročnino, ki znaša SAMO — \$1.—, lahko pošljete nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti.

Ako čakate tako dolgo, da knjige izidejo, morate plačati zanje \$1.35.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street, New York, N. Y.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir 100
" \$ 5.05	Din. 200	" \$ 17.90	Lir 200
" \$ 7.35	Din. 300	" \$ 44.—	Lir 500
" \$11.95	Din. 500	" \$ 87.50	Lir 1000
" \$23.25	Din. 1000	" \$174.—	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJIH

Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" \$10.00	" \$10.85
" \$15.00	" \$16.—
" \$20.00	" \$21.—
" \$30.00	" \$31.25
" \$50.00	" \$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Knjige Vodnikove Družbe

lahko že SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročnino, ki znaša SAMO — \$1.—, lahko pošljete nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti.

Ako čakate tako dolgo, da knjige izidejo, morate plačati zanje \$1.35.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street, New York, N. Y.

STARE SEGE IN NAVADE IZGINJAJO...

Poljane nad Škofjo Loko.

Zopet sem tu z dopisom, v katerem bom za bralce Glas Naroda malo opisal to in ono. Predpust namo. Pa povem vam, da tako pametnega kot je letos, še nikdar nisimo imeli. Posebno še, ko se spomnim, kako se je nekdanj rajalo ob tem času. Od Božiča do pepelnice (včasih tudi tej ni bilo priznane), se je rajalo na vse mogoče načine. Temu je pomagala seveda tudi pijača od geruša naprej. Tudi godba je morala priti v poštev. Kjer si videl par "pustvalcev", eden je govoril bil godce med njimi. Tudi malarji so morali biti povsod na veselici, balih in tudi na vseh svatbah, ki so bile predpustom, vsi pa pa tudi na pustni dan, ko so najpogostejše "svečan" obhod navadno v Gorenji vasi do Poljan, včasih tudi do Hotovelj do Loga.

Napravljali so se zdaj tu, zdaj tam. Gotovo, da je to privabilo stalo in malado od vseh strani. Se celo hribovci, ki so redkokdaj kaj takega videli, so jo primahali v dolino.

Zaključek vsega pa je bil na pepelnico, ko so pusta pokopali, ozirajoč sežgali na grmadi za njegovo grobo. Še potem par dni ni bilo miru. Razni našeljenjenci, ki jim je bilo dolgčas po pustu, so se par dni "vlačili plohi" za kazni, ker si niso mogli izbrati "neveste" predpustom.

Skratka, ves predpust ni bil nekdanj le čas zabav, ampak tudi norjenja in zapravljanja.

Tako je bilo pri nas in mislim, da ni slabše drugod, v kolikor so bili bližje mest, ker od tam so navadno vse take novotarije zašle na deželo.

Kaj pa danes ob tem času? Tu in tam se priredi kaka veselica, na katero pridejo navadno le takiki, ki morejo še kak dinar izdati za zabavo. Te veselice so pa tudi tihe, brez vriskanja in kričanja. Ako še ima kdo za kak glaž pijače, jo bo izpil, ne da bi kdo videl.

Poroke se sicer še vrše toda navadno brez svatb in seveda tudi brez godcev. Godbo sicer še imajo, toda tudi le za gotove prilike, kjer pride navadno harmonika v poštev, pri veselicih pa bas, godci in klarinet. Godci seveda, kot nekdanj, tudi danes ne rabijo not. Godbe na pleh, kot je bila nekdanj v navadi, danes ni nikjer slišati. Pri tem se spominjam na godce iz Lavere, ki so navadno predpustom k nam v dolino hodili, do bro godli in pri tem tudi dobro zaslužili. Maškar tudi ni več videti. Larfe ali maske se še prodajajo, toda kdo jih bo kupil. Tako tudi pust izgine brez vsakega sledu, ne da bi ga bilo treba pokopavati ali kuriti.

Edino, kar nas še danes spominja na stare čase, je veliko revščine, beračev, potepuhov in tako imenovanih brezposelnih, ki hodijo okrog in prijemajo za kljuko. Za revščino se razume, da jih bo v teh težkih časih zmiraj več, in jim ni zaumeriti, pa naj si bodo domači ali od drugod. Berači so pa drugi razred revežev, ki so navadno na hribih od njih, saj pravijo, da se beračenje poleg ponarejanja denarja (ki se pa malokdaj pograbi, ker so jim kmalu za petami) še najbolj izplača. Potepuhi in slični lopovi, so sicer sami za se, vendar spadajo k beračem. K temu pridejo še brezposelni, pri katerih je pa težko uganiti, če niso domačini, kaj da so. So sicer razred posebej, ampak kdo ti danes berači, da ne bi dejal, da je brezposeln.

Naposled moram še omeniti kolednike. Že nekdanj jih je bilo dovolj predpustom, danes pa jih je še več. Ta posel se je razpasel tako, da so že oblastva pričela nastopati proti temu, kar je bilo nekdanj narodni običaj.

V prejšnjih časih so se naši godci med seboj pomenili, da jo odrinejo na koledovanje, navadno v gore, kjer se je marsikaj za podzoba dobilo in seveda tudi za suho grlo. Vzeli so navadno seboj človeka, ki je imel tudi dober jezik, za nosača. Velikokrat je, kdor je zgodaj pričel koledovati, in bral predpustom toliko živeža, da ga je imel dovolj za celo leto. Ljudje so bili, v časih, ko se je dobro pridelalo in niso poznali drugih stisk, izredno darežljivi. Posebno še mladina, katera je kar od veselja držala, če so prišli koledniki v hišo. Zнала jih je prikrivati in ko je prišel čas za vrnitev, niso mogli nazaj, ker so bili suhi. Ti so bili pa največ krivi sami, če so svoj denar zapravili, ker niso bili v večji potrebi. Če pa je bil kdo, ki je imel k temu silil, če pa kdo komu piti ponuja, pil bo vsak in mu delal družbo, če on tako želi.

Precej dopisov sem že napisal, a radio vendar nisem nikdar omenil. To velevažno napravo imajo tudi že zdavnaj pri nas. Imajo manjše in večje, cenejše in dražje, vendar se pa že za srednjo ceno 2000 Din že precej dober aparat dobi.

Nekateri, ki imajo dobre glave za take reči, jih izdelujejo tudi pri nas že sami in seveda tudi za druge, če jih hočejo imeti. Ti so navadno precej cenejši, a ravno tako popolni in dobri kot kupljeni od tverke, ki se s prodajo radio peča.

Pri nas v Gorenji vasi izdelujejo bratje v Clevelandu znanega urarja Ivana Prostora prav dobre aparate, ki nadkriljujejo v vsem drugod kupljena "samogodala".

Toda pri nas moraš, predno si nabaviš radio, to prijaviti na pošto, kjer plačaš 75 Din za tromesečno pristojbino, katero potem lahko plačuješ mesečno po 25 Din, toda plačano mora biti vedno vnaprej. Brez prijave ne smeš radia imeti, če ne boš imeti snosti.

Pri nas ni tako kot v Ameriki, da bi velike družbe radio financirale, da bi potem godel in pel ljudem zastoj. Treba je plačati, kar pa ni veliko v primeru z drugimi takimi sredstvi (časopisi), ki te obveščuje o novicah in drugih važnih dogodkih šele čez dan ali teden in še pozneje. Pri nas imajo aparate, da se sliši, kaj počnete

vi tam v Ameriki in kako Japonci streljajo uboge Kitajce. Sliši se pa navadno iz Ljubljane, kjer je naša postaja prav dobra, ter tudi iz Zagreba in Belgrade.

O Božiču smo pri polnočnici slišali zvonjenje iz cerkve Kristusovega rojstva v Jeruzalemu. Posebno velikega števila teh aparatov v Poljanski dolini seveda še ni, bilo pa bi jih gotovo več, če bi bilo kje denar za nje vzeti. To liko, da veste, da so take stvari znane tudi pri nas.

G. Matija Pogorelec je v nekem svojem dopisu v Glas Naroda omenjal, da mu vselej sree drhti, ko bere moje dopise. Prezel tudi tega gotovo ne bo. Čital sem nekje, da bo Matija letos praznoval svoj 66 god. Ob tej priliki mu želim kot narodnemu delavcu in poštenjaku, da bi še velikokrat Ameriko semintja prehodil, ter da bi dočakal, ko se bodo žestice obrnile na vrh, da bodo kazale njegov 99. god in še par povrh.

Nisva bila osebno znana, ker ni navadno zahajal na Vzhod, pač pa sam čital vedno njegovo ime zdaj tu, zdaj tam po slovenskem časopisu pod dopisi, ki jih je napisal. Tako sem spoznal njegov dobre značaj, ker je pomenilo za me več kot da bi bil njegov spremljevalec.

To naj bo za njegov god. Zima pri nas še vedno noče popustiti. Ni ravno tako ostra kot je bila, vendar pa še vedno drži toploto navzdol. Tolažilo se pa, da takrat ko bomo kosili, ne bo tako.

Kaj ljudje sedaj počenjajo, menda ni treba pripovedovati, kajti vsak gleda, da bi čimprej izginil

snež in bi tako mogel okrog za delom, katero še mnoge čaka od jeseni pod snegom na njivah.

S takimi novimi prejemami ni nič, ker čipke le malo gredo, pač pa je prišlo v navado večerno varenje od hiše do hiše, posebno tam, kjer so ljudje zato.

Zelo pa je na viku smučanje. Ta zabava ali sport se tudi pri nas vedno bolj razvija. Posebno se zato zanima mladina obeh spolov. Da, celo starejši poskušajo z drsanjem na dileah in gredo v velike strmine, od koder se spuste navzdol. Pri tem se mnogokrat prekuenejo ali zadenejo v drevesa in tako prinese domov, poleg drugega, tudi velike rogove. To je k sreči pri nas vse, ker drugod, kot slišim, marsikoga, še neso s polomljenimi udi. Mlajši so pa pri tem spretnejši, urno krmarijo po čez navzgor, še urneje pa seveda navzdol, brez najmanjšega truda. To kaže, da bodo pravi smučarji, če le v sedaj doraščajoči mladini. Izgleda, da bo drsanje na saneh in drugače prišlo iz navade, celo pri otrocih. Vem, če bi bil Peter pri nas, bi bil tudi vedno na smučeh, in njegova kolona, tudi vedno prazna, saj bi ne imel časa urejavati. Tudi ženski svet bi pustil v miru, ali pa ženski svet nje ga. To naj bo vse.

Pozdrav vsem Poljancem in njih bližnjim!

J. B.

Tekstilne izdelke iz osmega stoletja se hranijo v muzeju v Moskvi. Izdelovali so to blago mohamedanci, stari Sasaridi.

++

Zakon pospešuje starost, po trditvi nekega zdravnika, ki je ugotovil, da je med 124 Nemci, ki so stari nad 100 let 121 bilo, ali so se oženjeni, med tem, ko so samo trije samei. Vsi moški stotniki so kadet, a nobena ženska.

EVROPA DRV V NOVO KLANJE

V času, ko se državni trditve, da bi zbrali zopet ude razorožitvene konference in ko prihajajo na dan z vsemogočnimi razorožitvenimi predlogi, je dobro, da malo pogledamo v eno največjih tovarna o-rožja na svetu, ki je v rokah podjetja Schneider-Creusot. Pogrešno bi bilo misliti, da ta tovarna izdeluje orožje samo za Francijo in njene zaveznike. Prav radi tega nam razvoj tega podjetja kaže kako se Evropa oborožuje. Podjetje Schneider - Creusot se namreč ne prestando razvija.

Zanimiva je zgodovina družine, ki je postavila na noge podjetje. L. 1836 sta brat Evgen in Wolf Schneider zapustila tisti del Po-saarja, ki je ostal pod Nemčijo, in odšla iz vasi Blittersdorf, ki stoji med Saarbrückenom in Saar, mnemdom, na Francosko. Nastanila sta se v industrijskem mestu Creusot pri Calonsu v Champanj. Tam je obstojala že iz časov Ludovika XIV. precej velika livarna, ki sta jo brata kupila s pomočjo francoskih bank za ceno 2.500.000 frankov. Pod njunim vodstvom se je livarna silno razvila. Spočetki je izdelovala samo material za železnico in ladjedelstvo, po krimski vojni pa se je lotila izdelovanja orožja. Po Wolfovi smrti je prevzel podjetje Evgen Schneider. Vojaška naročila so se čedalje večala. Po francoskem sporazumu leta 1871 je Schneider prav za prav dobil monopol za dobavo orožja francoski vojski. Množila so se tudi naročila inozemskih vlad, ki so naročala to-pove.

Po Evgenovi smrti je prevzel podjetje njegov sin Henri. Ta je leta 1898 umrl in izročil podjetje sinu Evgenu, rojenemu leta 1868, ki še danes vodi tovarno. On je prav za prav dvignil podjetje do svetovnega slovesa. Seveda je k temu pripomogla tudi izvrstna kon-junktura. Vrstile so se vojne druga za drugo, tako rusko-japonska, balkanska in končno svetovna voj-na. Njegov najboljši kupec je bila Rusija. Evgen Schneider je bil soudeležen tudi pri velikanskih tovarnah Putilov in v Revalu v Rusiji pri ladjedelnici ter tudi drugi tovarni tokov. Toda tudi druge države, kakor Romunija, Mehika, Srbija in celo francoski sovražniki, kakor Bolgarija in Turčija, so kupovale topove pri Schneiderju in s tem posredno pripomogle k povečanju podjetja. Schneider je kupil tudi lorenške rudnike ter postavil ladjedelnico v Bordeauxu in Toulonu.

Svetovna vojna je pospešila razvoj tovarne do skrajnosti. Po vojni je tovarna zadobila mednarodni značaj. Ustanovljena je bila družba holding "Union Europeene Industrielle et Financiere". Podjetje si je kupilo rudnike in jeklarne, banke in tudi — liste. Znao si je pridobiti vpliv v Romuniji, Jugoslaviji, na Poljskem, Madjarskem, Českoslovaškem in v Avstriji. Velikanska tovarna Škoda na Českoslovaškem, ki je bila največja tovarna orožja v nekdanji Avstro-ogrski, je prča pod Schneiderjevo nadzorstvo. (Znano je, da Škoda ne izdeluje samo orožje, temveč tudi poljedelske stroje, avtomobile itd.) Tvrda Schneider ima 182 filijalk v inozemstvu!

Tudi podjetje v Creusotu samo se je povečalo; Schneider je postavil tudi v drugih mestih na Francoskem tovarne. Kupil je več rud-nikov v Franciji, Belgiji in Lux-emburgu. Prejel je mnogo naročil še za časa groško-turške vojne, v času bojev v Maroku in seveda tudi za časa kitajsko-japonske vojne. Naročila prihajajo v Creusot še vedno, saj se Evropa neprestan oborožuje, ker je zgubila zaupanje v razorožitveno konferenco, ki je pod vrisom Hitlerjevega šovinizma.

Tvrda Schneider-Creusot je znana po vsem svetu, manj znan pa je mož, ki je vodi. Malokje vidš Evgena Schneiderja. Svoje življenje je posvetil poslom, a tudi politiki. Pravijo tudi, da rad potuje. V javnosti ne nastopa.

ENA SNOV, DVA SKLADATELJA

V umetniških krogih vlada ogromno zanimanje zaradi spora, ki bo skoro gotovo "obruhlil med znanimi madžarskima operetnima skladateljema Emerikom Kalnam in Paulom Abrahamom.

Povzročitelj nesoglasij med njima pa je snov za opereto, ki sta jo oba komponista ob istem času opazila ter jo začela obdelovati.

Pred nedavnim časom so objavili listi zgodbo japonskega generala Gombaia Jamanote, ki je odvedel malo gejo iz Jošivare ter jo vzela za ženo. To je bil roman gejš. Paul Abraham je bil, ko je prečital zgodbo, tako navdušen, da je takoj sklenil napisati opereto. — Skomponiral je zato takoj partituro, nato pa je poveril svojima libretistoma Gruenwaldu in Lochnerju delo v pogledu besedila.

Toda glej spaka! Ne samo Abraham, tudi Kalnam je bral zgodbo in v glavo je tudi njemu šnila misel, da bi se dala iz te snovi napraviti dobičkonosna opereta. — Medtem, ko je Abraham imenoval svojo opereto "Džainah, biser Jošivare", je dal Kalnam svoji opereti naslov "Girl iz Sing Songa". Govori se, da bosta oba komponista s svojima izdelokoma v kratkem stopila pred javnost.

Storija s tem seveda ni končana. Senzacija se bo šele začela, kajti Abraham prerokuje krstno predstavo svoje operete v letošnjem septembru v gledališču Theater an der Wien. Naslovno vlogo je napisal za Jarmilo Novotno ali pa Gito Alparjevo. Pa tudi Kalnam ne drži križem rok! Tudi on je napisal naslovno partijo za eno izmed imenovanih pevk, temorsko vlogo pa je namenil Tauberju. Letošnja jesen bo tudi v opretnem področju kaj razgibana in burja.

SAMO SREDNJI LISTI ZA Luckies

1 Luckies ne rabijo gornjih listov... ker so gornji listi nerazviti... niso zreli... Dali bi rezko kajo.

2 Luckies rabijo samo srednje liste najfinejših tobanih rastlin... kajti srednji listi so najmilejši, najmekkejši, najrahljejši.

3 Luckies ne rabijo spodnjih listov, kajti spodnji listi so slabše kakovosti. Rastejo tik ob zemlji in so trdi, hrupavi ter vedno peščeni.

Ta slika pove bolje nego besede zasluge vaše Lucky Strike. Luckies rabijo samo srednje liste. Ne gornjih listov, ker ti so nerazviti — niso zreli. Ne spodnjih listov, ker ti so slabše kakovosti — rastejo pri tleh ter so trdi, hrupavi in vedno peščeni. Srednji listi so najmilejši listi, najboljše kakovosti. Ti srednji listi so zrezani v dolga enakomerna vlakna in so polno nabasani v vsako posamezno Lucky — kar vam da cigareto, ki je vedno okrogla, trdna, polno nabasana, brez zrahljanih koncev. Ni čuda, da so Luckies zares tako mile in rahle? In poleg tega, vi veste, "It's toasted" — za zaščito grla, za boljši okus.

Lucky Strike predstavlja Metropolitan Opera Company V soboto ob 1.30 pop. Eastern Standard Time, bo preko Rdečih in Plavih omrežij NBC LUCKY STRIKE broadcastala Metropolitan Opera Company v New Yorku popolno opero "Lucia di Lammermoor".

Vedno najfinejši tobak in samo srednji listi

NE gornji listi — ti so nerazviti — ti so surovi!
Smetana pridelka "Najmilejši, najrahljejši tobak"
NE spodnji listi — ti so slabši — hrupavi in vedno peščeni!

Copyright, 1934, The American Tobacco Company.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vsak stvar. Vred naše dolgoletne skušnje vam zagotovo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, polne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljan naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predna se doli iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zaostavljanje vam, da boste počeli in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

SLEPEC VRNIL SLEPCU VID

27 let je Herbert Watson hodil skozi življenje, ne da bi ga videl. Kot dveletni otrok je izgubil zaradi čipe vid, vzgojili so ga v šoli za slepe in tu si je inteligentni mladi mož pridobil veliko znanja o stvarih in toliko spretnosti, da je razumel vse dogajanje in stvari, o katerih so mu pripovedovali. Toda živel je kakor v neprestani gosti megli, od okoliskega sveta je bil fizično odtrzan. Če je pritisnil čenik na obraz, je skozi povesevalno steklo pač lahko videl zabrisane črke, a to je bilo tudi vse. Vedel je, da človek lahko vidi in je bil vse življenje v bližini ljudi, ki je pa ni mogel spoznati.

V svojem 29. letu je končno ušel iz te megle. Vojna londonske očiščevalnice, dr. Tudor Thomas, mu je z drzno operacijo vrnil vid. Staremu slepcu, kateremu ni bilo nobeno pomoči, je izrezal na njegovo lastno željo roženico okoli zenice in jo presadil Watsonu na mesto njegove otrle roženice. Stari mož je bil vesel, da je mogel ponovno sodelovati, a se mu ni dal spoznati. Po operaciji se Watson odvedel v neki sanatorij, kjer ga je negovala mlada strožnica. S strožnico se bo Watson sedaj poročil. Te dni je namreč ostavil bolnišnico, zdrav in bistri vid, kakor vsak normalen človek. Operacija je uspela popolnoma.

"Sem se preveč razburjen, da presrečam, da bi mogel verjeti v ta čudež," pripoveduje obiskovalec, ki ga prihajajo obiskovati. "Vse se mi vidi prelepo, da bi moglo biti resnično. Šele sedaj vidim, kaj ni je nasa doselej odgovarjala. Bil sem tudi že v klini mami." Slika, ki mu zalijejo oči, ki so se prvič nečlanin gledale kano temo.

Watson pa ni edini slepih pacient londonske očiščevalnice. Po prvi in polni operaciji imajo tudi že druge podobne primere pod rokami. A že prej so tam ozdravili že mnogo z drugimi operacijami in boleznimi oči. Dasi vse pa je bilo sedaj takšno, ki so ostali iz te lišče razburjeni, ponovno v življenje vrne tiste. Neštevilni so primeri, ko je tudi umetnost najspretnostnejšega zdravnika in kirurga zamudila. Sani pa prihajajo pacienti iz vseh delov sveta. Baš to dni je bil ozdravljen n. p. Lionel Patter, ki je došel od 12.000 milj. od daljnega Trinidada, da bi mu odstranili jekleni drobec iz oesa. Kar je bilo v njegovi domovini nemogoče, so v Londonu izvršili igranje, z močnim elektromagnetom, ki je drobec v nekolihih hipih potegnil iz rane. Watsonov primer pa je senzacija, o kateri pišejo dame po vsem svetu. Čelo telesni zdravnik angleškega kralja in mnogo tuji specialisti so prišli k spešnemu mladenku možu, da si ogledajo njegov primer iz bližini.

Anglija ima 15 milijonov prebivalcev in sodijo, da je polovico teh kadilec, saj so lani pokadili 45 milijard cigaret, od tega števila so pokadile ženske štiri milijarde.

Londona poslanska zbornica ima 1000 sob in dvoran.

OBLJUBA DELA DOLG

"Ali ste držali obljubo?" je prapal te dni neki velik angleški list svoje čitatelje. Pri nekaterih narodih je namreč običaj, da ob sklepu starega ali pričetku novega leta napravijo sklep, da bodo kako stvar opustili, o kateri vedo, da z njo ravnujo napačno. Odgovorov je dospel svedca brez števila in nekaj teh je list tudi objavil.

Zaradi molčanja.

Mnogo let sem že zaposlen kot cirkuški klovn in vedel sem že, kaj sem napravil, da ne bom nikdar več izvajal neke posebno težke in smrtinovearne akrobatske točke. Tako tudi zadnji Silvestrov večer. Pri mojem predstavljanju sem namreč stal na hrbtu dirjačega konja — na glavi, med požalom pa zdirjal zadaj raz konja, tako rekoč med konjsko kopito. In res, na dan sklepa res nisem tega storil in posledica? Otroščiči, solarkiči, katerih je bil poln cirkuš in je mnogim bila znana ta točka, so glasno protestirali, kakor pač otroci znajo protestirati, ter me tako rekoč prosili, da sem končno tudi to nevarno produkcijo izvedel in prelomil obljubo.

Pomembna varčevanja.

Vsako novo leto sklenem, da pri čenim z varčevanjem, tudi letos sem storil tako in sicer zelo slovesno. Ko sem lani napravil tak sklep, sem si kupil domne hranilnik in knjižico, kamor naj bi zapisoval vse prihranke. Prvo, kar sem storil, je bilo, da se nisem več vozil s tramvajem in kupil sem si kolo. Ko je moj tovaris za to zvedel, ni prejel odnehal, dokler se nisem prav tako zavaroval zoper nevarnost. Za kolo je bilo treba vedno novih stroškov in zena me je prisilila, da sem moral napraviti leseno lopo za kolo, češ, da take navlake ne mara v stanovanje. Ker sem nekoga doženelega dne padel s kolesa, je bilo treba nove obloge in odpravnik je hodil na dom. Nato sem kolo prodal za toliko kovačev, kot sem dal za svoj "mlinčarje". Ker sem pri mojem varčevanju skoraj obubožal, sem svoj nevelitni sklep svedca radevolje prelomil.

Moja kretna ni...

"Nikoli več se ne bom prerekal s svojo tašo", semlekrat sem že napravil tak novoletni sklep. Toda, vsaka stvar ima svoje meje, tako tudi potrpežljivost do taše. Šetudi letos sem bil tolikanj ne previden, da sem ta svoj sklep povedal tudi taši. In posledica? — "Saj ti nikdar nisem dala poverja za argumentiranje in prepire," je dejala, ne da bi bila pri tem zardela. Konec je bilo z mojo obljubo in po tej njeni pripombi sva se tisti dan prepirala samo dve uri. In vendar nameravam prihajajoči Silvestrov zopet napraviti sličen sklep.

Ali ni človeški optimizem obdovanja vreden?

Ali ni, da bi iz kaže skočil?

Na novo leto sem sklenil, da bema odšel vstajati najkasneje ob šestih

zjutraj ter se na sprejeh temeljito razgibal, preden grem za svojimi dnevnimi opravili. Poiskal sem v postreših šebe staro budilko, je navil, naravnal na šesto uro ter mirno legel k počitku.

Točno ob osmih drugega dne sem se preludil, ko je bil že jasen zimski dan. Prijel sem budilko, je pretresl "obisti" ter položil na hrbet; v tem hipu je prišla zvonila. Zvečer istega dne sem uro zopet navil ter je položil na zadnjo stran. Tretjega januarja je bil zopet lep, jasen dan, a zopet sem se preludil ob osmih. Pograbil sem uro ter jo z vso silo postavil topot na noge. Takoj se je sprožila. Nato sem sklenil, da uro "obesim"; tako sem storil in pravo pogodil. Drago jutro je kilela, ročno ob šestih. Vstal sem in stopil k oknu. Deževalo in snežilo je, da nikoli takega. Zgrabi sem budilko ter jo tresl ob tla. Prelomil sem svojo obljubo ter zlezel nazaj v posteljo.

RASTLINE SE GIBLJEJO IN TUDI SPLJO

Na bežni pogled ne kažejo rastline nobenega lastnega gibanja, a to je, kakor dobro vemo, zmotno. Rastlina se giblje na stotero načinov, treba je samo opazovati, kako reagira na vsakovrstne dražljaje, na vplive vremena, toplote, mraza, sonca itd.

Najboljše se nam kaže, ta lastnost rastlin pač na klasičnem primeru mince, ki so jo sredi 17. stol. prinesli iz Brazilije v Evropo. Ko so jo odkrili, je vznijala največje začudenje, a se danes preseneti človeka, ki jo prvič vidi. Poleg izrazitih splošnih gibov kaže namreč lastnost, da zloži svoje lističe skupaj in jih povesi kakor ovence, čim se je dotaknemo ali čim jo stresemo. To gibanje se prenaša od lista do lista tem dalje, čim močnejši je bil dotik ali streljaj. Najbolje se nam poskus posreči v rastlinjaku v višini zrak in temperaturi 25 do 30 stop. C. Opazovanja so pokazala, da se dražljaj prenasa skozi rastlino z "brzino" 2 do 15 mm, skozi žilje, in celo preko narkotiziranih ali odmrlih mest. Nekaj časa po reakciji na dražljaj se v vseh delih rastline obnovi prejšnje stanje brez posledic.

Podoben reakcije kakor pri mi-mozj opazujemo lahko pri nekkih vrstah kisle detelje, dočim je treba pri navadni detelji že zelo močnih dražljajev, da se nenek sploh pokaze.

Da ima rastlina svoje gibe tudi kadar "leže spat" ali kadar se budi, smo že omenili. To opazimo najbolje na cvetih, ki se zjutraj odprejo in zvečer zaprejo, oziroma pri nočnih rastlinah narobe. Spremembe v svetlobi in temperaturi bodo vzrok tem gibom. Imamo na cvetih, ki se odprejo samo enkrat pri razsvetli in zaprejo tudi samo enkrat, ter takšne, ki store to opetovano v zvezi z dnevnim časom. Pri zvončkah se to ponavlja lahko

cele mesece, če izostane oploditev. Cveti največjega belega lokvanja se odpirajo samo dva zaporedna dneva. Podleski odpirajo svoje cvete šele potem, ko postane sonce toplejše in se zaprejo v hladnejšem večeru. Tudi pri listih opazujemo te spalne gibe, posebno na mizozah. Tu se listi razvijajo še pred sončnim vzhodom in se na večer stisnejo skupaj, ne da bi se jih dotaknili.

Agitator (Kersnik) broš.80
Andrej Hofer50
Beneška vedeževalka35
Belgrajski biser35
Beli macesen40
Bele noči, mali junak60
Božično darovi35
Božja pot na Bledo20
Božja pot na Smarini gori20

Cankar:
Grešnik Lenard, broš.70
Mimo življenja80
Moje življenje75
Romantične duše60

Balkanska-Turška vojska80
Balkanska vojska, s slikami25
Boj in zmaga, povest20
Blagajna Velikega vojvode60
Burska vojska40
Beatni dnevniki60
Čarovnica25
Cvetina Borogradska45
Cvetke25
Čebelica25
Črtice iz življenja na tleh35
Drobiz, in razne povesti35

Spisal Milčinski60
Dekle Eliza40
Dalmatinske povesti35
Dolga roka50
Do Ohrida in Bitolja70
Doli z orožjem50
Dve sliki: — Njiva; Starka (Meško)60
Devica Orleanska50
Duhovni boj50
Dedej je pravil: Marinka in škrateljci40
Elizabeta35
Fabiola ali cekar v Katakombah45
Fran Baron Trekn35
Filozofska zgodba60
Fra Divo40
Gošpodarica sveta40
Gostilne in stari ljubljani60
Grška mitologija1—
Gusarji75
Gusar v oblakih80
Hadži Murat (Tolstoj)40
Hektorjev meč50
Bedviha40
Hudi časi, Blage duše, veselogra75
Helenca (Kmetova)40
Hudo Brezno (H. zv.)35

Humorske, Groteske in Satire, vezano80
broširano60
Izlet g. Brončka120
Izbrani spisi dr. H. Dolenc60
Iz tajnosti prirode50
Iz modernega sveta, trdo vez.1,60

Izbrani spisi dr. Ivan Mencičger:
2 zvezka1,50
Igračke, broširano80
Igralce75
Jagolje30
Janko in Metka (za otroke)30
Jernaš Zagorščak, Med plazovi50
Jutri (Strug) trdo vez75
broš.60

Jurčičevi spisi:
Popolna izdaja vseh 10 zvezkov, lepo vezanih10—
6. zvezek: Dr. Zober — Tugomer, broširano75

Juan Misijski (Povesti iz Španskega življenja)50
Kako se sem jaz ukal (Alešovec) I. zvezek60
Kako sem se jaz ukal (Alešovec) II. zv.60
Kako sem se jaz ukal (Alešovec) III. zvezek60
Korejska brata, povest iz misijonov v Koreji30
Krvna osveta30
Kmečki punt (Senoa)60
Kuhinja pri kraljevi gosli nočeli50
Kaj se je Markaru sanjalo25
Kazaki60
Križev pot patra Kupljenika70
Kaj se je izmislil dr. Oks45
Levstikov obrani spisi90
1. zv. Pesni: Ode in elegije; Sonette; Romane, balade in legende; Tolmač (Levstik)70
5. zv. Slika Levstika in njegove kritike in polemike70
Ljubljanske slike, Hissi lastnik, Trgoval, Kupčijski stražnik, Uradnik, Jezični doktor, Gostilničar, Klepetulje, Natakarca, Duhovnik, itd.60

EKSPLOZIJA MED OPERACIJO

Na univerzitetni kliniki berlinske bolnišnice "Charite" se je med operacijo na nekem otroku prišla nenavadna eksplozija. Razpila se je ogrevalna naprava z o-trom in kisikom. Operater in njegovi asistenti so prenesli otroka takoj v drugi prostor, toda bilo je že prepozno. Operiranec je postal žrtev eksplozije in je kmalu umrl. Tudi zdravniki in usmiljenke so bile ranjene.

KONEC CARINSKE VOJNE

Berlin, Nemčija, 28. februarja. Nemško-poljski carinski spor, ki je trajal devet let, je bil z novo pogodbo poravnana.

Povesti in Romani:

Student naj bo, V. zv.35
Sveta Nothurga35
Spisje, male povesti35
Stežoslodec35
Sopek Samotarke35
Sveta noč30
Svetlobe in sene1,20
Stike (Meško)60
Spake, humoreska, trdo vez.80

SHAKESPEAREVA DELA:
Macbeth, trdo vez.90
broširano70
Othello70
Sen Keesne noči70

Slovenski pisatelji II. zv.:
Potresna povest, Moravske sli-ke, Vojvoda Pero i Perica, Cr-tice2,50
Tigrovi zobje1—
Tik za tronto70
Tatič, (Bevk), trd. vez.75
Tri indijske povesti30
Tudel, soc. roman1,20
Trenutki oddiba50
Turki pred Dunajem30
Tri legende o razpelo, trd. vez.65

Tisoč in ena noč:
1. zvezek1,50
II. zvezek1,50
III. zvezek1,50
3 KNJIGE SKUPAJ3,75
Tisoč in ena noč (Rape) vez. mala izdaja1—
V grabljeni milijonar1,20
V krepkih inkvizicije1,30
V robitvu (Matičič)1,25
V gorskem zakotju35

V oklopniku okrog sveta:
1. del90
2. del50
3. del50
3. del1,90
Veliki inkvizitor1—
Vera (Waldova), broš.35
Vojska na Balkanu, s slikami25
Vrinar, (Rabindranath Tagore), trdo vezano75
broširano60
Velik spokornik in druge povesti...1—
trdo vezano1,25

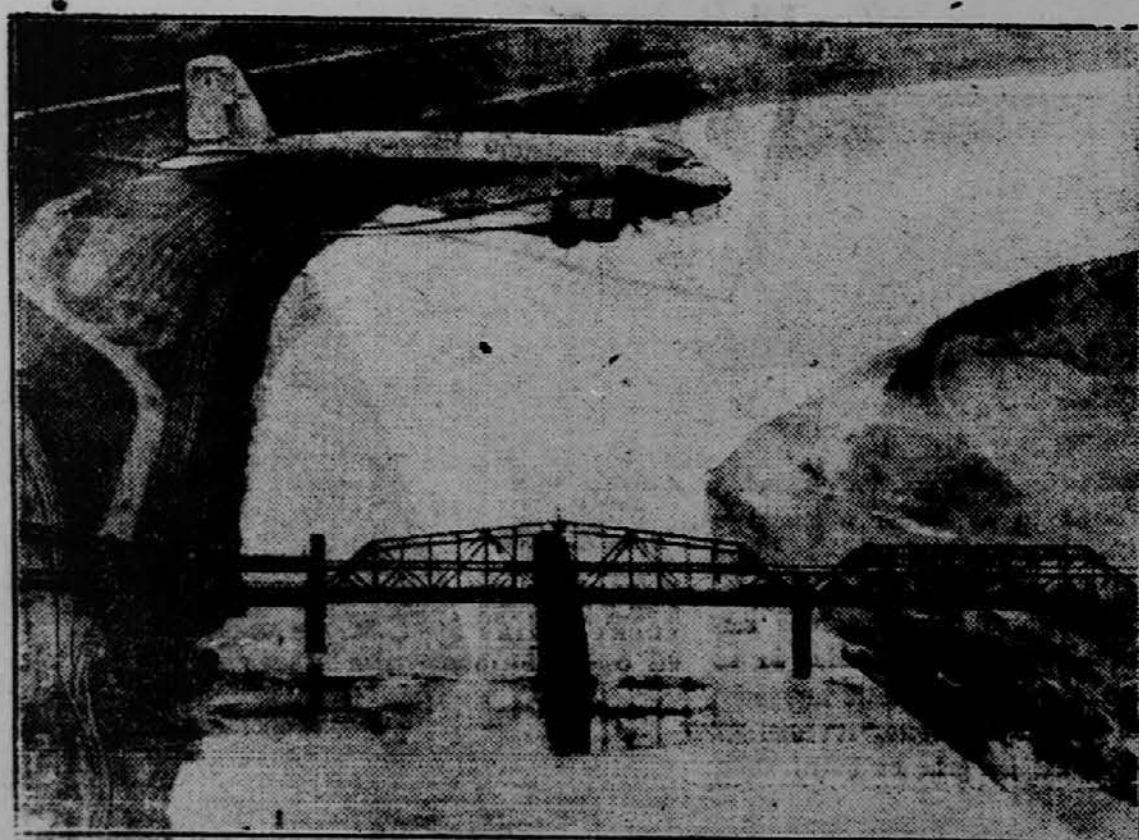
Vojni, mir ali poganstvo, 1. zv.35
V pustih je šla, III. zv.35
Valentin Vodnika izbrani spisi30
Vodnik svojemu narodu25
Vodnikova pratika I. 192750
Vodnikova pratika I. 192850
Vodniki in preporki60
Zmisl smrti60
Zadnje dnevi nesrečnega kralja60
Za krhoni, povest35
Zadnja kmečka vojska75
Zadnja pravda, vez.70
Zmaj iz Bosne70

Življenje slov. trpina, izbrani spisi Alešovec, 3. zv. skupaj1,50
Zlatokopi20
Zemini naše Koprno45
Zmote in konec gđ. Pavle45
Zbirka narodnih pripovedk:
I. del40
II. del40
Znamenje štirih (Doyle)50
Zgodovinske anskdote30
Z ognjem in mečem3—
Zločin in kazen:
I. in II. zvezek1—
Zgodbe Napoleonovega huzarja60
vezano80
Zgodbe zdravnika Muznika70
Zlati pantar90

ZHRKA SLOVENSKE POVESTI
1. zv. Vojnomir ali poganstvo35
2. zv. Hudo brezno35
3. zv. Vesele povesti35
4. zv. Povesti in slike35
5. zv. Student naj bo. — Na vsak-danji kruh35

SPISI ZA MLADINO (GANGL)
3. zv. trdo vezano. Vsebuje 12 po-vesti50
4. zv. trdo vezano. Vsebuje 9 po-vesti50
5. zv. trdo vezano. Vinski brat50
6. zv. trdo vezano. Vsebuje 10 po-vesti50

VSESTRANSKI PROMET

Slika je bila posneta pri Kansas City, Mo., ter nam kaže veliko letalo nad reko Misouri. Sredi slike je most, na levi pa železniška proga in moderno urejena cesta. Voda, celina in zrak — vse služi prometu.

Knjigarna "Glas Naroda"

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 West 18th Street, New York

KNJIGARNA
"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

W. PERZYNSKI:

KNJIGE S PISATELJEVIM PODPISOM

Umil se je, obril, nadišavljal in se razgledal: pisatelj Golski je bil pripravljen, da odide po po. Ob štirih popoldne je moral iti v knjižarno, da bo tam ljudem, ki bodo kupovali njegova dela, pisatelj posvetil z lastnorodnim podpisom, kakor je to predpisavala neva moda, ki je bila iz Pariza šla tudi v Varšavo.

Razen Golskega so bili ta dan zvečer v knjižarni tudi drugi pisatelji. Golski se je bil pravočasno drigal, da pred svojimi tovariši ni bil osramočen. Ves teden je bil iskaval svoje tete, nečakine druge sorodnike, bil z njimi silno ljuboziv, grdil vladu in jih silno, naj mu obljubijo, da bodo prišli v knjižarno in kupili kako njegovo knjigo. Tako si je zagotovil štirideset kupovalcev; ker pa ni rekel zaupal človečkim obljubam, z gotovostjo računal samo na 25 ali 30 oseb, da ga ljudje rolinj boro, kakor n. pr. kakega svetovnega pisatelja, bi pa vendar zahtevalo, da bi v temi častno obišli.

Najmočnejši vtis pa bi morala vzročiti ugotovitve, da ga boro v ršavskih delavskih krogih. V ta namen je žena Golskega vsak dan dila svojo mlado služkinjo, "Marinjo, vstopila boš in se obšla, kakor da gospoda sploh ne znaš."

"Vem, milostljiva, to ste mi že krati povedala," je nestrpnost odnala Marinja.

"Torej, kako boš vstopila?" Marinja se je vrnila do kuhinje, vrnila in napravila, kakor da topa v knjižarno. Gospa Golski bila navdušena.

"Prav dobro... Izvrstno... To kje ima v resnici igralski dar?" Golski poškima z glavom.

"A kaj boš rekla?" Marinja zadržala v eni sapi:

"Prosim novo knjigo gospoda pisatelja. To so krasne stvari; ne jem spati ne jesti, ampak bi sa- brala, brala, dokler ne pridem klenca, a potem začnem zopet o- aja. 8 kmetov sem, a ko pride na, se shajajo ljudje zdej pri- ni, zdej pri drugem in boro" po- le noči knjige gospoda Golskega. kaj mi je moja milostljiva dala nar za obleko, a jaz pravim: ra- si kupim kako knjigo, ki jo je pisal gospod Golski."

Marinja je bila svojeglava in hi- rična, a je hitro dojemala. Za- je Golski upal, da bo svojo nlo dobro odigrala, ter je vesel pri- koval velikega uspeha.

"Popokati bodo od zavisti," je omislil na svoje tovariše.

V knjižarni ni bilo take gnjeje, ker je bil Golski upal. Nezaupno opazoval ljudi, ki so dobivali d- pise njegovih tovarišev, ter usal ugenti, ali so to zares ne- ani ljudje ali pa je vse samo pri- jeno. Postajal je čimdalje bolj

živčen, ker so ga njegovi sorodniki pustili na cesti.

Ko je tako čakal že dobro uro, je slednjič prišla neka njegova stara teta. A ko je zagledal svojo- ga nečaka med književniki, jo je prevzel tak ponos, da je pozabila na vsa vprašanja in začela praviti vsakomur, naj jo je hotel poslušati ali ne, da je Golski njen nečak. Le- ta bi bil pa skoroda dobil živčno napad.

Malo kasneje se mu je usoda o- dožila. Prišla je elegantna, jako lepa gospodična, ki je v resnici ni poznal, in ga prosila za podpis. Z drhtečo roko je zapisal Golski svo- je ime. Gospodična se mu smejala, je zahvala.

"Prosim, da se mi knjiga po- stavi, ker zdej ne grem domov, a bi- to bi mi nerodno, če bi jo morala nositi s seboj."

"Seveda, seveda," je hitel Gol- ski in se klanjal.

In ves negotov je vprašal knji- žarja:

"Ali treba, da jo nosim sam?"

"Ne, ne, ne," se je nasmehnil knjižarjar. "Gospodje pisatelji daje samo podpise. Ni jim treba knjig tudi razvažati."

Zopet je potela cela ura. Gol- ski je čedalje bolj vznemirjen po- vedoval na vrata. Minila ga je vse zaupanje v sorodnike in prijate- lje. Marinja je bila še njegov ed- ni up. Pa tudi nje ni bilo. A ne- rača bi bila priti že ob pol šestih."

"Tega ne razumem," je mrmral

in neprestano pogledoval na uro.

Zadajci nekdo zaloputi vrata tako močno, da so vsa stekla v oknih za- žvenketala. Vsi pogledi so se upeli proti vratom. Golski je zagledal Marinjo. Obraz ji je bil zarjavel, oči so ji žarele kakor furiji. Ustavila se je sredi trgovine, ostro očivila s po- gledom vse navzoče in opazivši Gol- skega, navelila nanj, preden se je zavedel, liki hudournik:

"Tega pasjega življenja mi je že dosti, da veste! Stopila sem v službo za kuharico, ne pa, da bi bi- la deklica za vse. A milostljiva ne- sme govoriti, da zmanjkujeta slad- kor in maslo. Sama krađe in skriva, potem naj bo pa služkinja kri- va, to itak že vsi v hiši vedo. In kar ste me naučili, da naj rečem in kradla vašo knjigo, tega nalašč no- jem. Nočem in nočem! Tudi knjige ne kupim! Tu imate svoj piškavi denar!"

In razsrejena Marinja vrže srebrni petdesetnik na štafinsko mizo...

DAN SMRTI JE NAPOVEDAL

Iz Glasla poročajo o čudnem dogodku. 34-letni ostar Franc Hamel iz Gratiwoina je kaj rad pri- povedoval, da se bo poročil. Šele tri dni pred smrtjo. In čudno, nje- gova prerokba se je izpolnila. Po- ročil se je 28. januarja in resnici umrl tri dni nato, to je 31. januar- ja. Zadoša ga je kaj.

Lucia se slednjič poročil z Ar- turom, toda takoj po poročeni- obredih se Edgard vrne in pozo- ve njunega brata na dveboj. To je preveč za ubogo Lucio. V poročni noči zblazni, ubije svojega moža, pridrvi v dvorano med preseneče- ne goste in začne peti.

Prižori so krasni in pevske toč- ke dovršene.

Poleg Lily Pons bodo jutri na- stopali v Operi, ki bo broadcasta- na pod pokroviteljstvom Lucky Strike po vseh NBC omrežjih, tu- di Nino Martini, ki bo pel Edgar- da; Giuseppe di Luca bo pel vlo- go Enrica, Leon Rothier pa Rai- monda. V drugih vlogah bodo na- stopili: Elda Vettori, Angelo Ba- da in Alfio Tedesco.

Dirigiral bo Vincenzo Bellezza.

"LUCIA DI LAMMERMOORE"

Lily Pons

Ko sem bila lani v Rimu — pripoveduje Lily Pons, — sem vprašala maestra Giordana, gra- sovitnega italijanskega skladate- lja, čemu ni dosedaj napisal no- bene opere za coloratura sopran.

— Kje so pa coloratura sopran? — je vprašal. — Jaz se mi pri- klenim, on mi najudno poljubi ro- ko in reče: — Seveda, nekaj vas je, gospodična. Toda skladatelj mara živeti, pa kako bo živel, če jih ni dosti, ki bi pol njegove opere?

Kot coloratura sopranistki mi res ni z ročicami pesni. Malo nas je v naš program je zelo omejen.

Vzemimo na primer Donizettije- vo opero "Lucia di Lammermoor", ki jo bodo jutri popoldne broad- castali iz Metropolitan Opera House in v kateri bom jaz pela glavno vlogo. Nekateri kritiki pravijo, da je bila opera samo za- to komponirana, da pride colora- tura sopranistka do svoje veljave.

To je deloma res, toda pami- liti se treba, da je v operi glasovit še- sterspev eden najkrajših, kar jih pozna operna književnost.

Dejanje temelji na Walter Scot- tovi noveli, glavna junakinja je pa Lucia Ashton.

Navdila temo, da so stariši ve- liki nasprotniki, se Lucio zaljubi v Edgarda, kar ni na njevo odpo- tovari v Francijo. Lucioji huj iz- te za njuno ljubezen, in umerno je, da ni z njo zadovoljen. Sestro bi rad dal škotskemu vojvodi Ar- turu in v to svrhu prestreza Ed- gardova pismo, hoteč s tem vzbu- diti v sestri vtis, da ji je ljubimec nezvest.

Lucia se slednjič poročil z Ar- turom, toda takoj po poročeni- obredih se Edgard vrne in pozo- ve njunega brata na dveboj. To je preveč za ubogo Lucio. V poročni noči zblazni, ubije svojega moža, pridrvi v dvorano med preseneče- ne goste in začne peti.

Prižori so krasni in pevske toč- ke dovršene.

Poleg Lily Pons bodo jutri na- stopali v Operi, ki bo broadcasta- na pod pokroviteljstvom Lucky Strike po vseh NBC omrežjih, tu- di Nino Martini, ki bo pel Edgar- da; Giuseppe di Luca bo pel vlo- go Enrica, Leon Rothier pa Rai- monda. V drugih vlogah bodo na- stopili: Elda Vettori, Angelo Ba- da in Alfio Tedesco.

Dirigiral bo Vincenzo Bellezza.

Lucia se slednjič poročil z Ar- turom, toda takoj po poročeni- obredih se Edgard vrne in pozo- ve njunega brata na dveboj. To je preveč za ubogo Lucio. V poročni noči zblazni, ubije svojega moža, pridrvi v dvorano med preseneče- ne goste in začne peti.

Prižori so krasni in pevske toč- ke dovršene.

Poleg Lily Pons bodo jutri na- stopali v Operi, ki bo broadcasta- na pod pokroviteljstvom Lucky Strike po vseh NBC omrežjih, tu- di Nino Martini, ki bo pel Edgar- da; Giuseppe di Luca bo pel vlo- go Enrica, Leon Rothier pa Rai- monda. V drugih vlogah bodo na- stopili: Elda Vettori, Angelo Ba- da in Alfio Tedesco.

Dirigiral bo Vincenzo Bellezza.

Lucia se slednjič poročil z Ar- turom, toda takoj po poročeni- obredih se Edgard vrne in pozo- ve njunega brata na dveboj. To je preveč za ubogo Lucio. V poročni noči zblazni, ubije svojega moža, pridrvi v dvorano med preseneče- ne goste in začne peti.

Prižori so krasni in pevske toč- ke dovršene.

Poleg Lily Pons bodo jutri na- stopali v Operi, ki bo broadcasta- na pod pokroviteljstvom Lucky Strike po vseh NBC omrežjih, tu- di Nino Martini, ki bo pel Edgar- da; Giuseppe di Luca bo pel vlo- go Enrica, Leon Rothier pa Rai- monda. V drugih vlogah bodo na- stopili: Elda Vettori, Angelo Ba- da in Alfio Tedesco.

Dirigiral bo Vincenzo Bellezza.

Lucia se slednjič poročil z Ar- turom, toda takoj po poročeni- obredih se Edgard vrne in pozo- ve njunega brata na dveboj. To je preveč za ubogo Lucio. V poročni noči zblazni, ubije svojega moža, pridrvi v dvorano med preseneče- ne goste in začne peti.

Prižori so krasni in pevske toč- ke dovršene.

Poleg Lily Pons bodo jutri na- stopali v Operi, ki bo broadcasta- na pod pokroviteljstvom Lucky Strike po vseh NBC omrežjih, tu- di Nino Martini, ki bo pel Edgar- da; Giuseppe di Luca bo pel vlo- go Enrica, Leon Rothier pa Rai- monda. V drugih vlogah bodo na- stopili: Elda Vettori, Angelo Ba- da in Alfio Tedesco.

Dirigiral bo Vincenzo Bellezza.

Lucia se slednjič poročil z Ar- turom, toda takoj po poročeni- obredih se Edgard vrne in pozo- ve njunega brata na dveboj. To je preveč za ubogo Lucio. V poročni noči zblazni, ubije svojega moža, pridrvi v dvorano med preseneče- ne goste in začne peti.

Prižori so krasni in pevske toč- ke dovršene.

Poleg Lily Pons bodo jutri na- stopali v Operi, ki bo broadcasta- na pod pokroviteljstvom Lucky Strike po vseh NBC omrežjih, tu- di Nino Martini, ki bo pel Edgar- da; Giuseppe di Luca bo pel vlo- go Enrica, Leon Rothier pa Rai- monda. V drugih vlogah bodo na- stopili: Elda Vettori, Angelo Ba- da in Alfio Tedesco.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

110

To pot se pa Picard ni mogel premagati, da bi ne kriknil:

— Kaj?... Ali sem prav slišal?... V na- ših... v njegovih sobanah?

Naenkrat je pa območnil, držeč usta so- odprta, kakor da se mu je zmešalo. Zares, vitez de Vaudrey je nadaljeval:

— V moji hiši... to se pravi v vaši, Hen- rika... kajti tja vstopite roko v roki s svo- jim možem.

Precej časa je rabil Picard, da si je ope- mogel od silnega presenečenja. Prirojena nezaupljivost je spregovorila v njem.

— O, je zamrmral sam pri sebi, — malo predalec gre... malo predalec gre...

— Jaz, — je vzkliknila Henrika, — jaz vaša žena!... Nikoli, nikoli!... Ne mislite na to! To ni mogoče!

Roger je pa stisnil njene roke in zašepe- tal ves srečen:

— Henrika!... Henrika!

— Henrika!... Henrika!

— Vražja strela, — je pritrdil Picard, — seveda ni mogoče, to rad verjamem... A naši mogočni sorodniki...

— Razumem, — je dejala Henrika v glo- boki hvalečnosti, — razumem tvo plemenit- ost in vzvišenost vaše poudbe... Popolno- ma pa razumem pa tudi razdaljo, ki naju lo- či. To mi kaže moja dolžnost in zato... odkla- njam!

— Odklanjate! — je vzkliknil vitez pre- senčeno.

Odgovor je bil tako nepričakovan, da je Roger kar ostrmel.

Nasprotno je bil pa Picard ves navdušen za dekleta, ki je tako odločno odklonilo ime in bogastvo. Ni se mogel premagati, da bi ne vzkliknil, zroč z občudovanjem na Hen- riko:

— Ah, to je sijajno, to je imenitno!

Toda Roger mu je brz pognal navduše- nje.

— Odklanjate, Henrika! — je vzkliknil: — odklanjate in mislite, da žrtvujete samo sebe!... Ne mislite torej na me, čeprav ste mi edina nada... vsa sreča... vse na svetu!

— Lahko bi postala predmet mržnje va- ših rodbini, za vas pa vzrok sovraštva, morda celo preganjanja, — je odgovorila... Ne! Ne! Morava se ločiti!... Ne smeja se več sestajati!

— Nikoli! — je vzkliknil Roger ves iz se- be... Nikoli me ne boste pripravili do tega, da bi vas nehal ljubiti. Če moja rodbina s tem ne bo zadovoljna, se vzameva tudi pro- ti njeni volji.

Picard je poslušal in se vedno bolj razve- mal. Končno je tudi on vzkliknil:

— No, seveda, tudi brez tega bo šlo!... Tem slabše za rodbino, če ne bo privolila.

— Mar vaša krepost ne odtehta mojega plemstva? — je dejal Roger.

— Odtehta ga, odtehta ga! — je kričal Picard.

— Mar vaša lepota, vaša nedolžnost in druge vaše vrline niso vredne toliko kot mo- je premoženje? — je nadaljeval.

Picardovo navdušenje je bilo brezmejno. In dobričina je vzkliknil:

— To je vredno desetkrat več, gospod! Stokrat več!... Ah, pasja noga, — je za- mrmral takoj nato sam pri sebi, — kaj pa počenjam kaj pa počenjam!

— Picard, — je zaklical vitez, — moj klo- buk!... in pojdiva!...

Picard je podal vitezu klobuk in "odprl vrata, rekoč:

— Da, gospod, pojdiva!

Potem se je umaknil vitezu in zamrmral sam pri sebi:

— Pojdiva hitro!... Saj bi bil zmožen takoj oženiti se!

Vrli sluga je bil od tistega trenutka brez- mejno udan svojemu gospodu in temu de- kletu ki ga je bilo s svojo krepostjo očaralo.

— Henrika, — je dejal končno Roger že na pragu, — hitim, da zagotovim najino bo- dočnost, najino srečo!...

— Zbogom, zbogom, zbogom! — je šep- tano dekle z drhtečim glasom, zroč nežno za vitezom.

Roger se je še enkrat obrnil:

— Nikar mi ne jemljite poguma ki mi bo potreben, — je dejal. — Ne recite mi zbo- go, temveč na svidenje, Henrika na svidenje!

— Na svidenje! — je zaklicala Henrika.

Vitez je odšel, — na krilih radosti, hitel je, da bi čim prej presegal to nezmožno sta- nje. Picard je pa ostal še v sobi nepremeno kot da je začaran.

Dobrodušnež ni mogel odvrtiti pogleda od tega nežnega in obenem tako otožnega obraza dekleta, ki je o njem prvotno tako slabo sodil.

Čeprav je bil še nedavno poln nezaupanja in roganja do vsega, ni mogel oditi, ne da bi se poslovil od te preproste delavke.

— Na svidenje, gospodična! — je vzkli- knil globoko gnjen, — Spoštujem vas in...

Kar je območnil; spomnil se je namreč, kaj mu je naročil grof de Linieres. In hitel iz sobe je vzkliknil:

— No, dobro sem izpolnil povelja gospo- da grofa!

Picard je dohitel svojega gospoda šele pred stopniščem, tako je hitel vitez de Van- drey iz hiše, kamor se je nameraval kmalu vrniti.

Čim je stopil na ulico, je pospešil korake tako, da ga počasnejši sluga ni mogel več dohajati. Napeti je moral vse sile, da je ko- racel še nekaj časa ob gospodovi strani.

— Ali gospod vitez upa, da priče tako- le še pravočasno? — je vprašal lovec sapo.

— Kam pa? — je vprašal Roger slugo in ga srdito pogledal.

— Tja, kamor se gospodu vitezu tako mudi.

— To je moja stvar... Nisem zadovoljen s teboj, Picard.

— Kljub temu sem gospodu globoko na- dan.

— Po kaj si prišel v to hišo?

Picard je molčal.

— Izdal si me, lopov!

— Da, priznam! Izdal sem gospoda!

— Ti... ti, ki sem o tebi mislil, da mi o- staneš zvest!...

— Da, velik grešnik sem, gospod vitez, in hudo mi je, da sva ta hip že na ulici.

— Zakaj pa, mrcina grda?

— Ker bi gospod vitez lahko...

— Lahko kaj?... — je vprašal Roger in zadržal korak.

— Lahko bi se osvetil... kaznoval bi me lahko, kakor sem zaslužil... je dejal sluga, vračajo se k svoji čudaški želji, da bi ravnal gospod z njim po dobrih, starih tradici- jah.

In ker se je bil Roger ustavil, hoteč mu nekaj reči, je porabil sluga to priliko, da si je globoko oddahnil.

— Mislim, — je dejal ves zasopel, — da bi prišel zelo hitro do najbližjega stajali- šča, če bi hotel gospod vitez najeti izvoščka.

— Naj-bo!... Hiti poj!

(Dalje prihodnjik.)

DEMONSTRACIJA PRED NEWYORŠKO MESTNO HIŠO

delavci, zaposleni pri Civil Works Administration, so vprizorili pred kratkim veliko demonstraci- jo ter protestirali, ker jim uprava krči plače oziroma odslavlja iz službe.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1934? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo le-
pih romanov slovenskih in tu-
jih pisateljev. Preglejte cenik
in v njem boste našli knjigo, ki
vas bo zanimala. Cene so zelo
zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

NJEN VODNIK

ROMAN
IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

In Henrik se je zopet izkazal kot izbornega voditelja, ki jim je mogel razložiti vse, kar je bilo kaj pomembnega in ki je dnevne izlete uredal tako, da jih niso utrudili in so bili vedno polni užitka. Senora je bila zopet sa navdušena nad njegovimi zmožnostmi, ker je njej in njeni hčerki napravil življenje tako prijetno.

Slednjič so si do konca ogledali tudi Rim in so odpotovali zopet v Florenco. In v tem mestu so imeli velik doživljaj, ki se jim je za vedno vtisnil v spomin.

Senora je bila valed gledanja tolike lepote utrujena in med tem ko je Ceda v Henrikovem spremstvu obiskovala umetniške galerije, je ostala v hotelu in počivala. Drugi dan se je sicer peljala v samostan Certosa in je napravila skupno tudi druge izlete, toda slik in kipov ni mogla več občudovati. Tudi ji ni ugajalo, da je Ceda vedno govorila o mnogih gobelinah (dragocenih preprogah), ki so krasile stene umetniške galerije. Tako je morala iti Ceda sama s Henrikom, kajti ravno te umetnine so jo najbolj zanimala. Tako je bila marsikatero uro sama s Henrikom in vedno bolj se je čutila njegovemu znanju, katerega si je nabral na svojih prejšnjih potovanjih. Kadar sta prišla v hotel, kjer se je senora odpočila in ju je dobro razpoložena sprejela, je rekla smeje:

— O, Ceda, kako bom mogla prenesti celo Italijo, ni je velika uganka. Tako sem polna umetnosti da v resnici ne gre nič v glavo. Čudim se ti samo, da se ti že ne naveličaš.

— To se imam zahvaliti gospodu Romu, mamia. Tako spretuo ma za mene polskati najzanimivejše, da si ne mučim glave z manj važnimi stvarmi.

— Seveda, brez njegove pomoči ne bi videla niti polovice tega, kar sem videla. — pravi mati. — In če se morem tukaj nekoliko odpočiti, bom v Penetkah tem bolj čvrsta. Tam bomo zopet videli brez števila umetnin.

Ko nekega dne Ceda in Henrik zopet prideta iz umetniške galerije v hotel, pravi Ceda smeje:

— Sedaj pa se bova oba nekaj ur odpočila. Do večerje ste prosti.

Večerja je bila v hotelu okoli pol osmih. Sedaj je bilo čete pet in Henrik je mogel iti medtem na pošto, da vpraša za svoja pisma. Henrik dobi od Kriste pismo in se vrne v hotel. Gre v svojo sobo in se zatonji v sestrično pismo, na katero je hotel takoj odgovoriti. Kajti od prvega tedna v Rimu ni imel nikakega časa, da bi pisal sestri. Časa ni imel mnogo; kajti, ako ni imel kaj proskrbeti za senoro in senorito, je bil v njeni družbi. In zvečer, kadar je bil odpuščen, je bil vedno tako truden, da je šel takoj k počitku. Kaker je njegova služba bila na videz lahka, je bila vendarle težavna.

Kristino pismo se je glasilo:

"Moj dragi brat!"

Kako me veseli, da prejemam le dobra poročila od Tebe. V duhu Te spremljam na tem čudovito lepem potovanju. Vedno vidim kaj lepega, in četudi Ti ni več novo, si vendar moreš še enkrat vse ogledati. Mislim si, da Ti to, kar si videl s Konstantinom Rowaldom, sedaj pride prav in da moreš biti zelo dober vodnik svojim damam.

— Zelo me veseli, da je Tvoja služba tako prijetna in da so Ti dame že v Parizu ponudile, da bi v Mehiki ostal vedno v njeni službi, ker imam tudi sama lepo upanje, da katero mnogokrat sebično mislim.

Toda delam ravno tako, kot Ti, da smatram to samo za lepo pravdico, ki se najbrže ne bo nikdar uresničila. Vendar pa si domišljujem, kako lepo bi bilo, ako bi bila zopet enkrat za stalno združena, naj bo kjerkoli. V Mehiki bi mogla biti ravno tako srečna, kot doma, samo da nama razmere jamčijo brezskrbno življenje. In tako upam, da bi se tudi za mene našlo kaj primernega. Na tako velikem posestvu bi bilo tudi za mene dovolj dela, da bi mogla kaj zaslužiti.

Toda, kot rečeno, za sedaj ne bova še na to mislila. Veseli me, da imajo v Tebe tako veliko zaupanje, pa to ni čudno, ker Te poznam in vem, da storiš vedno več, kot je Tvoja dolžnost in se morejo v vseh stvareh na Tebe zanesti. Njuno premoženje mora biti velikansko. Toda koliko breme je tako premoženje! Jaz takega bremenja ne bi mogla prenašati, četudi bi rada imela malo več denarja.

O sebi Ti ne morem poročati mnogo novega. Moje življenje se vedno vrti v ozkem krogu. Toda pred kratkim sem vendarle imela poseben praznik. Pomislil, nekega jutra pride profesor Berg v laboratorij in mi prinese dve vstopnici za novo opero, kateri naj porabim skupaj z gospo Selvalova. Rekel je, da jih je dobil zastoni, da jih pa ne morem porabiti, ker je oni večer zaposlen neke drugje. Toda tega mu ne verjamem, temveč mislim, da mi jih je kupil, da bi mi napravil veselje. In da bi mi ne bilo treba sami iti tako pozno, je takoj mislil na Selvalova. Gospa Selvalova je bila še mnogo bolj vesela kot jaz. Imeli sva prostore v prtiljuju, četrto vrsto in počutili sva se prav praznično. Najprej sva si ogledali, kolikor je bilo mogoče, novo opero, potem pa sva se vstopili v krasno predstavo. Saj veš, da je glasha moja posebna ljubezen —

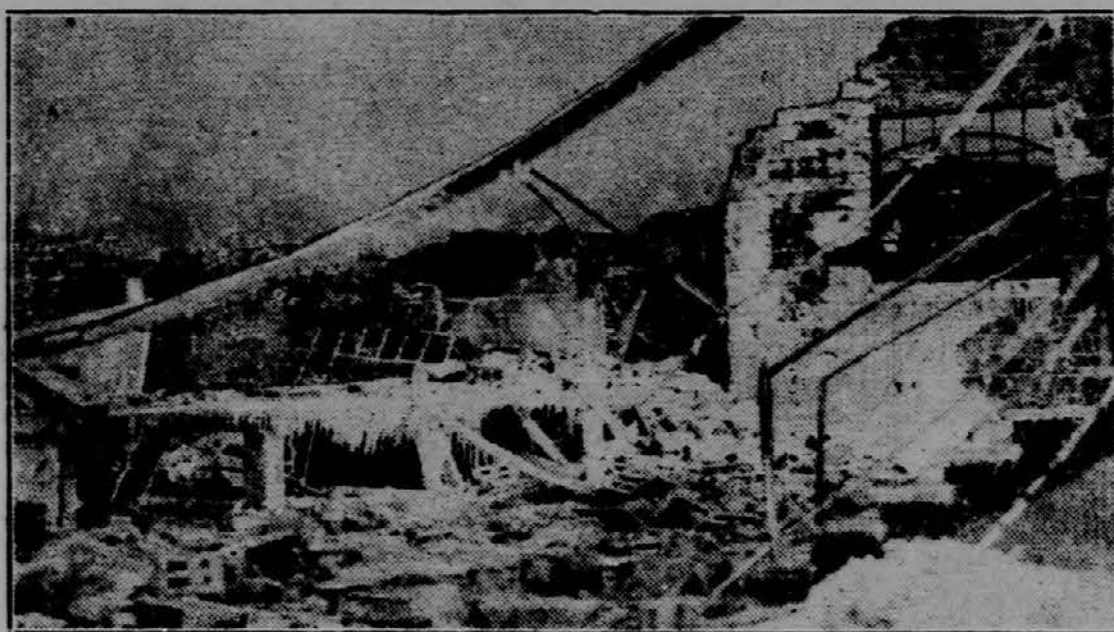
Henrik poveši pismo. Njegove oči se nekoliko porose. Glasbeno nadarjena Kristina je morala svoje znanje vzdrževati pri razglasnem klavirju gospe Selvalove, zato je bil večer v operi zanj praznik. Sam pa je mogel v svoji službi uživati vso umetnost sveta. Zanj je bilo nekaj vsakdanjega sedeti v operi, ali pri kaki drugi klasični predstavi in vedno na najlepših prostorih. Kako rad, ako bi bilo mogoče, bi odstopil svoj prostor Kristi. Kako rad bi ji pomagal, toda je bila preponosna in ni hotela sprejeti njegove podpore. V resnici je bila še mnogo bolj ponosna kot Ceda. Samo na drug način.

Zopet dvigne tenko popisane liste in bere dalje:

"Predstavljal so Carmen. Kako sem se potapljala v krasni godbi! Tako sem bila zadovoljna, da sem naslednje jutro profesorju o tem pripovedovala. Tedaj pa pravi smeje: "Niti vedel nisem, da vas glasba tako zelo veseli, gospica Krista, drugače bi vas mogel že večkrat osrečiti z vstopnicami. Mnogokrat jih dobim zastoni in sam jih ne morem vedno porabiti. Zato pa bom v bodočnosti vedno mislil na vas. Največkrat dobi dve vstopnici".

Vidiš, Henrik, tako dobroščene je moj profesor. Prepričana sem, da mi bo vsakič vstopnice kupil in mi bo lagal, da jih je dobil zastoni in da z njimi ne more napraviti nič boljšega, kot da jih dá meni. Jaz pa mu ne morem pokazati, da

POŽAR V PAULSBORO, N. J.

je povzročil sredi najhujše zime za milijon dolarjev škodo. Na dvjesto oganjencev je le s težavo omajalo ogenj, ker je voda skoro sprti zmrzovala.

ISKALI ZLATO — NAŠLI PAPIR!

Slučaj je hotel, da so Japonci našli v dnevih 30. obletnice, ko je izbruhnila rusko-japonska vojna, dvignili iz morskega dna značilen dokument ruske hrabrosti. V potopjenem trupu ruske vojne ladje "Rurik" so našli dnevnik ruskega admirala, ki se je po živavi obrambni proti japonski premoči pogreznil v korejskem vodstvu s svojo ladjo vred.

Japonci so prav za prav iskali v "Ruriku" nekaj drugega: njegove oklopne blazine, ki so bile baje polne zlata. Za to zlato ni razen admiral in nekateri redki oseb takrat nihče vedel, šele šezdesetletje je prišla vest o tem v javnost. A početka ni nihče mislil na to, da bi ta zlati zaklad dvignil. Šele l. 1926, so si Japonci mislili, da bi ne bilo slabo priti do njega. Do l. 1929, pa so svoj čas potratili samo s tem, da so ugotovili natančno mesto, kjer leži potopljena ladja. Zdelo se je, da le ne bodo prišli do nje, kajti morje je tu na tem mestu globoko 250 m. A vendar so se dela lotili. Dva leti sta minila, da so prodrli potapljači do kajute ruskega admirala. Vsi poskusi, da bi vdrli vanjo, pa so bili dolgo zaman. Neštevrkrat so bili potapljači pri tem v smrtni nevarnosti. Končno pa se pred kratkim le deseti svoj cilj odprli so kajuto in izveleli iz nje dve manjši oklepni omari, v kateri so menili dobiti del zlatega zaklada.

Seveda je bila napetost med vsemi navzočimi zelo velika, ko sta stali omari na krovu potapljaške ladje in so ju odprli. Toda razočaranje je bilo veliko. V prvi omari so našli nečisto še novih bankovcev, ki bi predstavljali milijone vrednosti — če bi bili pač iz zlata namestu iz papirja, ki nima danes nobene vrednosti več. V drugi omari pa so našli isto tako nepokrovani dnevnik — dnevnik, ki ga je pisal admiral še med bitko z japonskimi brodomi. Tako je pisal dve uri pred propadom "Rurika": — Neizogibno je, da to bitko izgubimo. Japonci so v premoči, toda v nas bodo imeli težkega nasprotnika!

Zadnja beležka se glasi: — Bog ohrani carja!

Tako so Japonci namestu na pričakovani zaklad našli na moč izraz ruskega vojaškega duha. Vendar pa se niso še vdali. V bližnjem času hočejo nadaljevati

BRODOLOMCI V POLARNI NOČI

Z norveškim parnikom "Napoleon" so pripeli v svoj domov kraj Bremerhaven kapitan in 19 mornarjev z ruskim parnikom "Oldenburg", ki se je razbil ob največernejši obali Evrope. Kapitan pripoveduje:

Dvajset let vodi za parnike na reholov na vso morje, takšnega viharja pa še ni doživel kakor tišino noč, ko se je z "Oldenburgom" po bogatem lovu ob severni ruskim obali obrnil proti domači luci. Pluli so kar se da previdno, a previdnost malo zaleže, kadar ne vidiš nič roke pred očmi. Ko so zagledali črni pred parnikom, je bilo že prepozno: treščilo je, začelo se je razpadati in se sedela na boki. Vsak val, ki se je jezilel proti njimi, je bil zanesel malo višje, pomčilo ni bilo nobene več, treba je bilo rešiti golo življenje. Z rešitvijo čolnom ni šlo, z najlažjšo lestvo na krovu so integrali do okladnega črteja. Polagoma, v neprestani smrtni nevarnosti je splezal na krov za možem preko tega negotovega mostička na krovu. Komaj se ali v i na trdnih tleh, so začeli vodovi parnika odnašati spet s sebi proti globlinam. Nekoliko ur pozneje je izginil v njih. Može pa so med tem v viharju in strnem mrazu prešli na skali noč, kakršne ne porabiš več. Marsikateri je bil na pol mrt. Ko je nastalo končno slivo, v črno jutro, so sklenili, da odpotujejo po kopnem kamarkoli, samo da pridejo do človeških bivališ. Čakanje bi lahko trajalo dneve, toda preden bi prišla kakšna ladja mimo, bi na skali lahko prečepeli dolgo tedno. Brez hrane, kuriva, oheke je bilo to nemogoče.

Tako so si razdelili obkoko med seboj, da so bili kolikor mogoče vsi blečeni, in so se odpravili na pot čez skale in lade. Dolgo so potovali, človeškega sledu ni bilo nikjer, končno se je ladijski kuhar zgrudil. Hotel je, da bi ga ostavili samega, toda odšli so, da se vrne s šestimi možmi spet do skale, na katero so se bili rešili. Če bi zagledali kakšno ladjo, naj bi ji poskusili signalizirati, med tem pa bi kapitan z ostalimi možmi poskusil priti do človeških bivališ. Toda kapitanu je našte prekrizal nov snežni vihar, v katerem sta se izgubila oba strojnika. Po brizgnjenju

svoje delo in upajo, da bodo domnevani zlati zaklad našli in spravili na dan.

vem, kako jih dobi, ker vendar misli tako dobro.

Toda to še ni vse. Zelo misli na to, kako bi mi napravil kako veselje. Poslušaj in strni! Njegova žena mi je danes poslala povabilo na domači koncert. Za tem tiči zopet profesor Bila sem začudena in sem ga vprašala, ako ni to kaka pomoč. Toda zelo vesel prika.

"Je vse pravilno. Svoji ženi sem povedal, kako se zanimate za glasbo in tako se je enkrat na vas spomnila in vam poslala vabilo. Ako bo to za vas velik užitek, ne vem, toda povabljeni so nekateri pevci in pevke iz opere in tako bo mogoče ta ali oni kaj prispevali h koncertu. Tako boste zopet enkrat videli ljudi in se lepo zabavajte".

Prav gotovo je imel s svojo ženo oster nastop, predno mi je poslala to povabilo. Grem pa nazivle tem, ker upam, da bom slišala lepo glasbo in nočem profesorju pokvariti veselja, da mi more pripraviti kako veselje.

Sedaj pa Ti nimam ničesar več posebnega poročati. Že se daj za veselim na Tvoje prihodnje pismo. Bog s Teboj na vseh Tvojih potih!

Iskreno Te pozdravljam, in poljubujem!

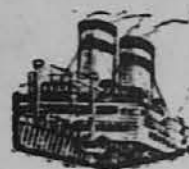
Tvoja Krista".

(Dalje prihodnjic.)

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

3. marca:
Bremen v Bremen
Champion v Havre
Rex v Genoa

7. marca:
Berengaria v Cherbourg
New York v Hamburg

11. marca:
Lafayette v Havre
14. marca:
Washington v Havre
16. marca:
Europa v Bremen
Majestic v Cherbourg
17. marca:
Paris v Havre
Conte di Savoia v Genoa
21. marca:
Berengaria v Cherbourg
Deutschland v Hamburg
24. marca:
De France v Havre
28. marca:
Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg
29. marca:
Olympic v Cherbourg

V JUGOSLAVIJO

NA HITREJ EKSPRESNEM PARNIKU

Preko Havre

PARIS

17. MARCA

7. April — 28. April

ILE DE FRANCE

24. Marca — 11. April

CHAMPLAIN

3. April — 21. April

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblašene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

POSEBNI IZLETI ZA VELIKONOČ

na sedečih brzoparnikih:

Parnik EUROPA, North German Lloyd, preko Cherbourga — 17. MARCA

KARTA STANE iz New Yorka do Ljubljane \$122.24.

Za tja in nazaj pa samo \$211.50.

Parnik PARIS, French Line, v Havre — 17. MAR.

KARTA STANE iz New Yorka do Ljubljane \$115.54.

Za tja in nazaj pa samo \$204.50.

Parnik BERENGARIA, Cunard Line, preko Cherbourga — 21. MARCA

KARTA STANE iz New Yorka do Ljubljane \$119.24.

Za tja in nazaj pa samo \$206.50.

Kdo želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj prihlasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljšje jamstvo vsakemu. *Prihlajate se takoj za navodila na:*

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (TRAVEL BUREAU)

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Koledar l. 1934

Bomback piše o "BOULDER DAMU"; Troha govori o "DUHOVIH IN STRAHOVIH" ter o "KRIŽIH IN TEŽAVAH"; Rupnik pa klasično opisuje DOBO BLAŽENE PROHIBICIJE, — vse to poleg kratkih povesti, zanimivih spisov, gospodarskih in tehničnih razprav, najdete v letošnjem koledarju.

Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga pa naročite še danes.

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POKA IN NASVETOV JE VREDNIH Z A VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.